

Bartolomeo

ŠKOLSKI LIST SREDNJE ŠKOLE BARTULA KAŠIĆA U PAGU
GODINA 10 / BROJ 11 / LIPANJ 2024.



Libris legendis discimus



*Bartolomeo
online*



Impressum

Srednja škola Bartula Kašića Pag
Ante Starčevića 9
23250 Pag

tel.: 023/621-720
e-mail: ured@ss-bkasica-pag.skole.hr
www.ss-bkasica-pag.skole.hr

Odgovorna urednica:
Ravnateljica: Marija Pećirko, prof.

Glavna urednica:
Katarina Vučetić, prof.

Stručne suradnice:
Nataša Strugar, prof.
Daria Paro, prof.

Uredništvo: Hana Bukša, 1.g, Franka Fabijanić, 1.g, Marija Tičić, 1.g, Frana Majstorović, 1.g,
Laura Fabijanić, 1.g, Lucija Šljivo, 2.g, Mihael Cik, 2.u, Ante Zubatović, 2.u, Eva Šupraha,
3.g, Mare Rumora, 3.g, Leona Škunca, 3.g, Ana Kralj, 3.g, Ana Čemeljić, 3.u, Klara Šanko,
4.g, Marija Gligora, 4.g, Ema Dragoslavić, 4.g, Laura Kustić, 4.g, Ivona Burić, 4.g

Autori fotografija: članovi redakcije, Elviš Šmit
Autor naslovne fotografije: Elvis Šmit
Grafička priprema: Toni Herenda, prof.
Tisak: Creativa studio Pag
Naklada: 45 kom

Sadržaj

Iz života škole.....	4
Putovanja.....	13
Projekti i suradnje.....	19
Umjetnički kutak.....	30
Aktivnosti zadruga Slani školj.....	34
Natjecanja.....	39
English reading club.....	42
Vjeronaučni kutak.....	45
Intervjui.....	46
Vijesti u fotografijama.....	54
Zahvalnice i priznanja.....	59

Uvodna riječ

Dragi čitatelji,

pred vama je 11. broj školskog lista Bartolomeo. Svi članovi uredništva potrudili su se da vi, naši dragi čitatelji, učenici i nastavnici, dobijete originalne i zanimljive tekstove koji opisuju događaje iz školske godine koja je uskoro iza nas. Ova je godina bila bogata brojnim aktivnostima, manifestacijama, gostovanjima, projektima i suradnjama, putovanjima, natjecanjima i uspjesima. Sve smo to marljivo pratili, zapisivali, fotografirali i analizirali kako bismo vam sve predstavili na najbolji mogući način. Važno nam je našu školu smjestiti u otočni kontekst jer mi živimo otok i otok živi po nama. Održavanje tradicije i bogate baštine uvijek nam je misao vodilja u brojnim aktivnostima i angažmanima u kojima rado sudjelujemo. Uz redovne obrazovne programe koje škola nudi, cilj nam je učenicima posvijestiti da je otok Pag poseban i prepoznatljiv po svojim običajima, kulturi, dijalektu te gastronomiji. Uvidjet ćete to u tekstovima koji slijede.

Ponosna sam na uspješnu suradnju svih članova naše redakcije, a čine ju, osim stručnih suradnika, učenici koji pohađaju opću gimnaziju i učenici ugostiteljskog usmjerenja. Obzirom na obrađenu temu, svatko je dao svoj doprinos kako bi naš novi broj Bartolomea bio što bolji i kvalitetniji.

Čitanjem stječemo nova znanja i spoznaje, maštamo, proširujemo vlastite horizonte te dobivamo osjećaj mira i unutarnjeg zadovoljstva. Želja mi je da vam ove stranice pruže sve navedeno!

Na kraju, poslužit ću se citatom Theodora Roosevelta koji glasi: „Dio sam svega što sam pročitao”. Budite i dalje dio nas, podržavajte nas, pratite naš rad i naravno, čitajte Bartolomeo!

Katarina Vučetić, prof.

RUŽIČASTI LISTOPAD

Jeste li čuli za projekt „Mama, budi zdrava“? To je nacionalni projekt koji je pokrenula udruga SVE ZA NJU koja obilježava Ružičasti listopad kao mjesec borbe protiv raka dojke i raka vrata maternice kod žena.

Cilj ove udruge i samoga projekta je podizanje svijesti o ženskom zdravlju, posebice zdravlju dojki. Naravno, želja svake majke jest da joj dijete bude zdravo i upravo ovim projektom djeca to isto žele poručiti svojim majkama. Projekt je prvi put proveden 2017. godine, no samo u nekim mjestima u Hrvatskoj, Glini i Hrvatskoj Kostajnici. Međutim, ove godine projekt se provodio regionalno u Hrvatskoj, Srbiji, Bosni i Hercegovini te u Makedoniji.

Srednja škola Bartula Kašića Pag je u petak 13. listopada 2023. godine simbolično obilježila borbu protiv raka dojke i raka vrata maternice. Učenici i nastavnici okupili su se oko podneva te se uputili prema gradskom mostu Katine, gdje su se fotografirali odjeveni u bijele majice i košulje, držeći ružičaste balone. Također, učenici su dijelili i prigodne letke povodom sedme godine ovog projekta, kako bi se što veći broj ljudi informirao o ovoj podloj bolesti i kako preventivno djelovati na istu.

Ove godine u projekt je uključeno preko 100 vrtića, osnovnih škola, srednjih škola i sportskih klubova mladih, a provodi se pod pokroviteljstvom Ministarstva znanosti i obrazovanja te velikom podrškom Hrvatskog zavoda za javno zdravstvo i Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje.

Ružičasti listopad zaokružili smo predavanjem dr. med. spec. ginekologije i opstetricije Hrvojem Tičićem, koji je u petak 27. listopada održao predavanje za učenike završnog razreda o važnosti samopregleda dojki kod djevojaka i žena te važnosti redovitih odlazaka na ginekološke preglede u svrhu sprječavanja oboljenja od malignih bolesti, tj. njihovog pravovremenog liječenja. Drage naše mame, ovim projektom želimo vam poručiti da vodite brigu i odgovornost o svome tijelu. Brinite se o svom zdravlju, budite uzor svojoj djeci i budite dugo uz nas.

Hana Bukša, 1.g



ADVENT U ZAGREBU

Već tradicionalno, u prosincu se posebno veselimo božićnom raspoloženju i ugodaju, pa nam je izlet u Zagreb, u tom periodu, posebno drag. Naši nastavnici izlet organiziraju tako da uz odlazak na advent, posjetimo i neke značajne atrakcije, muzeje, centre kako bismo se obogatili novim znanjima.



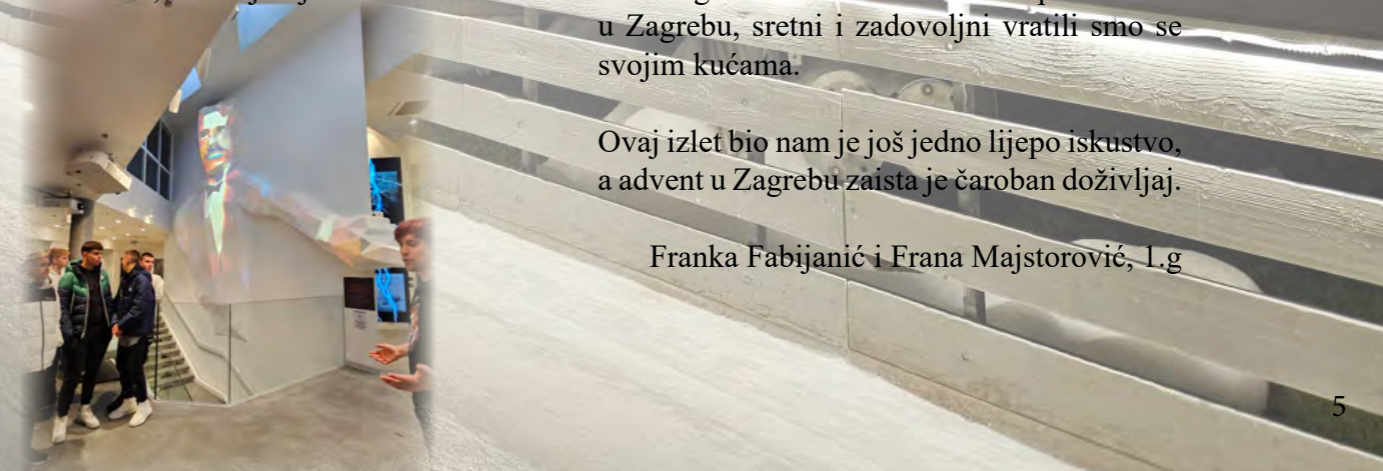
Tako smo se i ove školske godine, u petak 8. prosinca 2023. godine, uputili na izlet u Zagreb i Karlovac. Cilj izleta bio je posjetiti advent u Zagrebu i neke od najznačajnijih muzeja u Karlovcu. Najprije smo došli u Muzej Domovinskog rata Karlovac - Turanj. Ovaj povijesni muzej posvećen je Domovinskom ratu i pruža uvid u povijest i događaje koji su oblikovali suvremenu Hrvatsku. Turanj je bio posljednja crta obrane grada Karlovca. U Domovinskom ratu 1991. – 1995. godine, Turanj je bio strateški važna točka u obrani grada i mjesto na kojem je zaustavljen pokušaj zauzimanja grada i presijecanja Hrvatske. Turanj je danas simbol pobjede, svjedok borbe za slobodnu i samostalnu Hrvatsku i trajni spomen na junake Hrvatske vojske koji su na Turnju obranili Karlovac i Hrvatsku. Učenici su se upoznali s hrabrim vojnicima i njihovim pričama te su stekli dublje razumijevanje o važnosti slobode, domoljublja i mira.

Nakon toga posjetili smo Nikola Tesla Experience Center Karlovac. U muzeju smo imali priliku saznati više o životu i radu slavnog hrvatskog znanstvenika i genija, Nikole Tesle. Vidjeli smo razne eksponate i otkrili kako su Teslina otkrića promijenila svijet. Posebno nas se dojmila deset metara visoku Teslina statua, u čiji je prst ugrađena njegova zavojnica koju smo mogli dodirnuti i osjetiti čaroliju elektriciteta.

Zatim je uslijedio dugo očekivani advent u Zagrebu, koji je nadaleko poznat po prekrasnoj božićnoj atmosferi. Učenici su prošetali prekrasno ukrašenim trgovima i ulicama, uživali u mirisima i okusima kuhanih toplih pića, kobasica, kolača te ostalih blagdanskih delicija na brojnim prigodnim kućicama. Divili smo se i prekrasnim svjetlosnim instalacijama te božićnim rukotvorinama i suvenirima brojnih izlagača. Nakon nekoliko sati provedenih u Zagrebu, sretni i zadovoljni vratili smo se svojim kućama.

Ovaj izlet bio nam je još jedno lijepo iskustvo, a advent u Zagrebu zaista je čaroban doživljaj.

Franka Fabijanić i Frana Majstorović, 1.g



DAN FUŠTANA

„Tradicija nije obožavanje pepela, nego održavanje vatre“. Ovaj citat zasigurno objašnjava mnoge aktivnosti koje se odvijaju u Srednjoj školi Bartula Kašića Pag. Naime, zajedno s ravnateljicom i nastavnicima trudimo se održavati i osnaživati našu tradiciju i kulturnu baštinu otoka. Rado se uključujemo u prigodna obilježavanja naših posebnosti, poput karnevala, specifične bogate gastronomije i slično.

Tako smo, kao i prošle godine, dan zadnjeg ričavca u četvrtak 08. veljače, obilježili Dan Fuštana, odjenuvši se u fuštane i jaketine, kotule i komeše te svečana odijela.

Ovime smo htjeli napraviti poveznicu između mladih otočana i naših predaka. Cilj obilježavanja Dana fuštana je ukazivanje na našu otočnu baštinu kojom su se naši stari ponosili, što je bilo posebno istaknuto u svečano doba ili u vrijeme karnevala.

Svi učenici i nastavnici u prijepodnevoj smjeni bili su na nastavi prigodno odjeveni. Nakon nastave slikali smo zajedničku fotografiju u dvorištu škole te je započeo program. Zatim je održan kratki kviz iz poznavanja starih otočnih riječi. Učenici su lako odgonetnuli što je „baul“, „lucmarin“ i „lokva“, ali su neki malo „zapeli“ kod npr. riječi „mažinin“, „jargola“ i „pajet“. Naravno, riječ „barbir“ mnogi su „preveli“ sa „Branko“! Najbolje grupe učenika osvojile su slatke nagrade. Najviše bodova imale su grupe „Glavoci iz buže“, „Bacuke“ i „Takvi smo pa ca“!

Nakon kviza učili smo u parovima plesati „rašpu“, a na kraju smo i zakolali Paško kolo uz pratnju Gradske glazbe Pag i okrijepili se fritama koje su napravili učenici 2.u razreda. Uz tradicionalne plesove, odigrali smo i tumbulu, a najuspješniji su osvojili prigodne poklone. Zahvaljujemo na medijskoj podršci Radio Pagu i Elvisu Šmitu te dragom prijatelju škole Branku Barbiru koji se ove godine našao u ulozi voditelja i svirača rašpe.

Ovaj Dan fuštana polako smo učinili tradicionalnim te svake godine planiramo imati sve više aktivnosti kojima štimamo karneval i našu otočnu tradiciju, a usput se dobro i zabavljamo!

Lucija Šljivo, 2.g

NOC' MUZEJA '24

Naša škola svake godine obilježava manifestaciju „Noć muzeja“ na različite načine. Najčešće bismo, u pratnji naših nastavnika, posjećivali brojne muzeje diljem Hrvatske i tako širili svoja znanja i spoznaje. Ove godine, odlučili smo se na nešto drugačije obilježavanje Noći muzeja. Manifestaciju smo postavili upravo u prostorijama naše škole. Itekako imao što pokazati i predstaviti, tako da se to odmah činilo kao izvrsna ideja!

Dana 26. veljače 2024. godine, naša je škola otvorila vrata posjetiteljima s raznovrsnim programom. U četiri učionice i prostoru hodnika, naši su posjetitelji mogli razgledati nekoliko izložbi, poslušati „dobru svirku“ naših učenika iz Gradske glazbe Pag povodom 100 godina postojanja, ali i okrijepiti se slasticama koje su spremali naši učenici ugostiteljskog usmjerenja.

U prvoj učionici organiziran je šahovski turnir na koji se odazvao veliki broj učenika. Uz to, u istoj je učionici bilo organizirano i učenje u Alumni klub za naše bivše učenike, ali i za počasne članove. Voditeljica ove učionice bila je nastavnica Daria Paro.

Druga učionica bila je organizirana na način da se u njoj predstavi učenička zadruga Slani škoj sa svim svojim sekcijama. Tako su bili prigodno izloženi svi brojevi našeg školskog časopisa „Bartolomeo“, kao i ugodno uređeni čitateljski kutak. Zatim, bili su izloženi svi kreativni proizvodi naše zadruge, poput božićnih ukrasa, filcanih ovčica, nakita od paške čipke i drugo. Uz to, bila je organizirana i pokazna radionica šivanja paške čipke, kao i film „Otok i ja“ u kojem su bile prikazane slike naših učenika kroz godine. Ova je učionica bila rado posjećena i zato jer je u njoj bila zakuska koju su pripremili i predstavili naši učenici ugostiteljskog usmjerenja. Voditeljice ove učionice bile su nastavnice Teuta Dragoslavić i Katarina Vučetić. U trećoj učionici, prof.dr.sc. Ivo Fabijanić održao je znanstveno-popularno predavanje pod nazivom „Boli li nas više kad na ranu stavimo sol ili papar?“. Predavač je iznio usporedni pregled riječi, izvedenica i sklopova riječi s elementima sol i papar u hrvatskom, engleskom i govoru grada Paga. Usporedbom frazema s elementima sol i papar utvrdio je njihove značenjske sličnosti i razlike, a predstavio je i druge izraze povezane s proizvodnjom soli u govoru grada Paga. Predavanje je izazvalo oduševljenje svih prisutnih, a u nekim je trenucima bilo i interaktivno!

Nakon dojmljivog predavanja, održana je tumbula za paške umirovljenike, koji su se opustili, podružili i lijepo zabavili. Ovu učionicu vodile su nastavnice Sanja Maržić i Mirjana Škoda.

U posljednjoj učionici bile su izložene privatne kolekcije razglednica obitelji Bukša i drugih kolekcionara. Posjetitelji su mogli razgledati stare razglednice otoka Paga iz privatnih kolekcija paških kolekcionara. Uz navedeno, bila je predstavljena i Pravopisna razglednica otoka Paga. Takve razglednice pomažu nam u ponavljanju i uvježbavanju pravopisnih sadržaja vezanih uz pisanje velikoga slova u imenima. Također, pomoću njih pruža nam se mogućnost da se „prošećemo“ poznatim mjestima, lakše predočimo povijesne i kulturne znamenitosti i na primjerima ulica, trgova, gradskih četvrti, ustanova, kao i poznatih stanovnika, pokažemo kako primjena jezičnih pravila izgleda u praksi. Mladim je generacijama izložba razglednica bila iznimno zanimljiva jer su mogli vidjeti kako je Pag izgledao prije i kako su njihovi djedovi i bake prije komunicirali pomoću razglednica. Voditeljice ove učionice bile su nastavnica Nataša Strugar, Lea Fabijanić i nastavnik Teo Bukša.

U hodniku škole bio je izložen dio fundusa Gradske knjižnice Pag, koji su kao naši gosti predstavili biografije poznatih ličnosti. Kako bi sve bilo još dojmljivije, mogli smo poslušati kratke izvedbe naših učenika koji su članovi Gradske glazbe Pag povodom obilježavanja 100 godina Gradske glazbe Pag.

Ne treba naglašavati kako je naša prva Noć muzeja bila i više nego uspješna, a vjerujemo da ćemo sljedeće godine opet iznenaditi nekim novim projektom!

Laura Kustić, 4.g



U petak 17. studenog 2023. godine, prvi puta smo obilježili Međunarodni dan srednjoškolaca, na inicijativu Udruge srednjoškolaca Hrvatske. Ovaj se dan već tradicionalno obilježava u Hrvatskoj više od 10 godina, ali su ove godine željeli uključiti što veći broj škola. Prihvatili smo prijedlog te na sastanku Vijeća učenika dogovorili i aktivnosti kroz koje planiramo obilježiti ovaj dan.

MEĐUNARODNI DAN SREDNJOŠKOLACA

Pitate se zašto se baš na taj nadnevak obilježava Međunarodni dan srednjoškolaca? 17. studenog proglašen je Međunarodnim danom srednjoškolaca 1939. godine u Londonu kao znak sjećanja na studentske demonstracije u Pragu protiv nacističke okupacije. U čast tome ove godine učenici su, nakon skraćene nastave i velikog odmora, sudjelovali u raznim igrama povezujući se s kolegama iz svog razreda, ali i učenicima drugih razreda. Nastavnici i učenici donijeli su prigodne sokove i grickalice pa je ugodno druženje moglo započeti. Prvi na redu bio je Kahoot kviz koji je obuhvaćao pitanja iz predmeta poput Hrvatskog jezika, Engleskog jezika, Povijesti, Filozofije te Latinskog jezika. Učenici su bili podijeljeni u 14 ekipa, a svaka ekipa sadržavala je barem jednog učenika iz svakog razrednog odjeljenja. Dodatnu motivaciju učenicima su pridonijeli i poklon-bonovi, odnosno novčane nagrade za tri grupe s najvećim brojem bodova.



Prvo mjesto osvojila je ekipa Ljama (Mia Jurčević, Lucija Šljivo, Simona Rukavina, Ivana Valentić i Lora Grašo) – bon u iznosu od 20 € za tople napitke i bezalkoholna pića u café baru Mali caffè). Drugo mjesto osvojila je ekipa Unicorn (Hana Bukša, Frane Datković, Nika Bobek, Ivona Burić i Roko Rukavina) - bon u iznosu od 15 € (caffè bar Kamerlengo). Treće mjesto osvojila je ekipa Camel (Lucija Bukša, Iva Dunder, Ema Dragoslavić, Marija Tičić i Ivan Horvat) - bon u iznosu od 10 € (caffè bar Burin). Učenici su, nakon podjele tih nagrada, sudjelovali u igrama za koju su se prethodno prijavili. Briškula, UNO, šah, „Čovječe ne ljuti se“ bile su samo neke od igara u kojima su učenici sudjelovali. Na kraju su učenici, članovi Gradske glazbe Pag s profesorom Davorom Dobrijevićem odsvirali Paško kolo, a ostali su zakolali. Zahvaljujemo se našim sponzorima Malom caffèu, caffè baru Kamerlengo i Burin i veselimo se našoj novoj školskoj tradiciji.

Ema Dragoslavić, 4.g

DAN OTVORENIH VRATA

„Ako želite graditi brod, ne pozivajte ljude da skupljaju drva, nemojte im naređivati i raspoređivati ih za posao. Umjesto toga, naučite ih da čeznu za dalekim, beskrajnim morem.“ Antoine de Saint-Exupéry

Dana 9. svibnja, u našoj je školi održana već tradicionalna manifestacija Dan otvorenih vrata. Sve naše učionice i prostor hodnika bili su prepuni izloženih radova koje su učenici, na čelu sa svojim nastavnicima, cijelu godinu marljivo pripremali. U naše predstavljanje uloženo je puno truda, vremena i rada. Posjetitelji su na samom početku manifestacije uživali u impresivnom i emotivnom glazbenom uvodu koji su izveli naši učenici glazbari. Pjesma Nocturno uvela nas je u manifestaciju na najbolji mogući način. Slijedile su ravnateljčine uvodne riječi i pozdrav svim prisutnim gostima, kao i predstavljanje najvažnijih projekata i aktivnosti koje smo dosad ostvarili, ali i započeli ove školske godine. Ravnateljica je zatim službeno „otvorila“ vrata i sve naše učionice i prostorije bile su slobodne za posjetitelje.

U prvoj učionici koja je informatički kabinet, predstavili smo radove naših čipkarica. Polaznice čipkarske škole također su imale pokaznu radionicu šivanja paške čipke, na čelu sa stručnom učiteljicom Katicom Vidolin.

Sljedeća učionica bila je rezervirana za predstavljanje sekcija iz školske zadruge Slaniškoj, za pregled aktivnosti u školskoj godini 2023./2024. te za prikaz vremenske staze otoka Paga. Bili su izloženi novi radovi i proizvodi od filcane vune, svijeće s ovčjim mlijekom, knjižica recepata Ca, ča, što se nekad kuhalo na našem otoku te priznanja koja su dobivena za navedeni rad. Nadalje, učenice 4.g razreda napisale su tekstove na temu Boje, mirisi i okusa moga djetinjstva u sklopu projekta Čajanka s Proustom. Također, učenice su izdvojile druga djela s motivom čaja u književnosti i nacrtale likovna djela s motivom čaja. Sve je bilo predstavljeno na prigodnim plakatima i ukrašenim klupama. Proustovi kolačići Madeleine u potpunosti na nas vratili u njegovo doba i u sjećanja na vlastite ugodne trenutke iz prošlosti. Interaktivna vremenska staza otoka Paga zaintrigirala je brojne posjetitelje koji su rado istraživali brojne otočne znamenitosti. Ovu učionicu su vodile i organizirale nastavnice Teuta Dragoslavić, Katarina Vučetić, Nataša Strugar, Marta Tuta i Mirjana Škoda.



U sljedećoj učionici predstavljen je projekt Herbs of Pag, radovi o pravilnoj prehrani i tjelovježbi, humanitarni projekti u koje smo uključeni te radovi o važnosti mentalnog zdravlja. Učenici su pod mentorstvom nastavnica izradili prigodne plakate i prezentacije na navedene teme. Mogli smo posvijestiti koliko je važna pravilna i umjerena prehrana te tjelovježba, kao i kalorijske vrijednosti pojedinih namirnica. Željeli smo istaknuti kako hrana nije otpad i koliko je važno upravljati njome razumno. S druge strane, u nekim dijelovima svijeta ljudi i dalje umiru od gladi i žeđi. Na svima nama je boriti se protiv tog nesrazmjera. Istaknute su i neke humanitarne aktivnosti koje već godinama provodimo, poput prikupljanje novčanih sredstava za Marijine obroke i drugo. Ovu učionicu vodile su nastavnice Ivona Maržić, Lea Fabijanić, Maja Fabijanić, Božena Tokić i Daria Paro.

U školskoj knjižnici prezentirano je dijalektno blago otoka Paga i kviz poznavanja otočnih riječi. Tako su primjerice prikazani rječnici: Rječnik kolanjskoga govora, Rječnik govora mjesta Povljane te Rječnik govora Novalje. U knjižnici je aktivnosti vodila knjižničarka Sanja Kolevski Želehovski.

Slijedila je učionica koja je uvijek rado posjećena, a to je učionica u kojoj se degustira tradicionalna kuhinja otoka Paga. Naši vrijedni ugostitelji i njihovi nastavnici razmaze naša nepca najfinijim okusima otoka Paga i vrata nas u neko prijašnje vrijeme. Tradicionalna otočna kuhinja našim je starima bila osnova za život. Na tom tragu, prikazali smo i drugi dio projekta Pag na meniju u koji su se uključili brojni ugostiteljski objekti i koji u svojim restoranima i konobama promoviraju i poslužuju starinske otočne recepte. Uživali smo u jelima poput crnog rižota, hobotnice s piljcima, suhe soljene ribe s krumpirima, brudeta od hobotnice s palentom, kuhanim pužima, lazanjama s bobom, makarunima sa šparogama i škampi, janječim tripicama i slično. Za desert poslužen je neizostavni štrudel od skute, pandešpanj i skuta s maraskinom. Ne trebamo naglasiti koliko je pohvala izrečeno za navedeni meni! Ovu su učionicu organizirali nastavnici Teo Bukša, Ivan Cimperman i Toni Herenda.



U hodniku je bio izloženi štand s mogućnošću upisa u naš Alumni klub za bivše učenike i djelatnike. Također, bili su izloženi radovi iz povijesti učenika OŠ J. Dalmatinca Pag. Za ove su aktivnosti zaslužni nastavnici Daria Paro i Ante Knežević.

Posljednja učionica pripremljena je za predstavljanje karti naših putovanja, pravopisnu razglednicu te radove o krugu i kružnicama oko nas. Prigodni plakati i prezentacije prikazali su kulturnu i jezičnu baštinu kojom se itekako ponosimo! U ovoj učionici aktivnosti su vodile nastavnice Sanja Maržić, Nataša Strugar i Ljiljana Martinović.

Nama je bilo jako lijepo i ponosni smo na sve dosad ostvareno. Motivirani smo za više i bolje svaku sljedeću godinu. Vjerujemo kako su i naši dragi posjetitelji mogli osjetiti barem dašak vrijednog rada naše škole!

Marija Gligora i Klara Šanko, 4.g

IZLET U LONJSKO POLJE I NOVSKU

Grad Pag je na čelu s gradonačelnikom Antom Fabijanićem, nagradio naše učenike zbog izrazito aktivnog sudjelovanja naše škole u gotovo svim gradskim manifestacijama. Bio je to kratak, ali zanimljiv izlet 20-ak učenika svih razreda. Naš izlet započeo je u ranim jutarnjim satima te, iako još pospani, uzbuđeno smo iščekivali naše odredište.

Posjetili smo park prirode Lonjsko polje, a gostovali smo i u Poduzetničkom inkubatoru PISMO u Novskoj! U Lonjskom polju naučili smo kako je Čigoč prvo europsko selo roda, a imali smo i priliku izbliza vidjeti kako rode grade svoja gnijezda. Vozili smo se brodovima na solarni pogon po rijeci Strug koja je dio ovog parka prirode. Za djecu koja žive na otoku ovo je bilo zanimljivo i posebno iskustvo.

Nakon toga, u PISMU - nešto posve drugačije! Priča o razvoju industrije videoigara, planovi za dalji razvoj i najdinamičniji dio puta: isprobavanje raznih sprava u inkubatoru!

Kako smo se proveli, zaključite po fotografijama.

Ovo je bio prvi posjet naše škole Novskoj, ali vjerujemo kako zasigurno nije posljednji!

Ante Zubatović, 2.u



TERENSKA NASTAVA U NOVALJI



Dana 28. svibnja 2024. godine, učenici 1. razreda opće gimnazije posjetili su Novalju i Casku u sklopu terenske nastave iz Povijesti i Latinskog jezika. Najprije su posjetili Gradski muzej u Novalji i vidjeli ulaz u antički podzemni vodovod iz 1. st., poznat kao Talijanova buža. Ovaj antički građevinski poduhvat svjedoči o visokoj razini inženjerskog znanja starih Rimljana te je učenike oduševio svojom veličinom i očuvanošću samog objekta.

Nadalje, vidjeli su i Kalpurnijin žrtvenik, ostatke brodice izrađene tehnikom šivanja, drveno sidro, razne predmete za svakodnevnu upotrebu koji su se polagali u grobove, poput keramičkih uljanica koje su pokojniku trebale osvijetliti put u na drugi svijet, amfore i sl.

Učenici su saznali da je u uvali Vlaška Mala 2004. godine otkriveno nalazište od oko stotinu

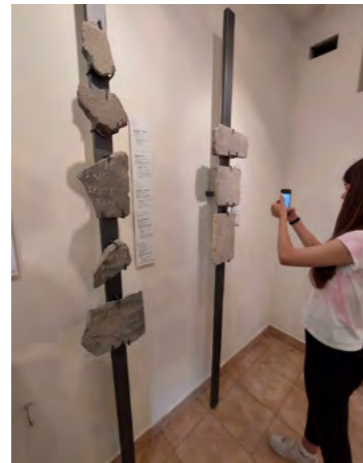
amfora i dvije olovne prečke antičkih sidra koje potječu s rimskog trgovačkog broda koji je doživio brodolom u 1. st. pr. Kr.

Posjetili su i arheološku zbirku Stomorica, gdje su vidjeli ulomke nadgrobnih natpisa, pitos – veliki keramički spremnik za žitarice, plutej iz ranokršćanske bazilike Sv. Marije, keramičke uljanice i još puno materijalnih povijesnih izvora.

Na kraju su posjetili i Casku gdje su dobili informacije o prošlosti rimskog grada Cisse, obitelji Calpurnije Pizons, legendi o nestanku grada, nekropoli te važnosti antičkog naselja općenito. Profesorice iz povijesti i latinskog jezika koristile su ovu priliku da učenicima objasne značaj Caske u kontekstu antičke povijesti te kako su arheološka istraživanja doprinijela razumijevanju života u tom periodu.

Ovaj izlet je pokazao koliko terenska nastava može biti efikasna u približavanju povijesnih činjenica i kulturne baštine učenicima, potičući njihov interes i motivaciju za daljnje učenje.

Franka Fabijanić i Hana Bukša, 1.g



MATURALAC

Od početka prošle školske godine počeli smo planirati već dugo iščekivanu maturalnu ekskurziju. Odmah smo se jednoglasno složili da želimo otići u Grčku i tu nije bilo rasprave, no stvari nisu išle onako kako smo ih mi planirali. Zbog novonastale situacije u Grčkoj (odlazak u Grčku nije bio siguran za hrvatske državljane zbog sukoba nastalog između hrvatskog i grčkog nogometnog kluba), u zadnji smo tren promijenili destinaciju. Biješe antičke hramove zamijenile su šarene građevine Budimpešte, Praga i Beča izgrađene za vrijeme habsburške monarhije, a ljetnu sparinu zamijenio je svježiji povjetarac nad Dunavom i Vltavom.

U subotu 16. rujna 2023. godine, u kasnim večernjim satima krenuli smo, spojivši se sa školom iz Vrgorca, prema našoj prvoj destinaciji, Budimpešti.

U ranim jutarnjim satima stigli smo u Budimpeštu nakon dugog puta s malo sna, ali puno uzbuđenja. Dok smo se vozili Budimpeštom mogli smo vidjeti tamošnje mostove koji se protežu preko Dunava spajajući lijevu i desnu obalu grada. Nakon šetnje gradom i obilaska znamenitosti imali smo slobodno vrijeme u ulici Vacy za kupovinu i ručak. Nakon toga otišli smo u hotel odmoriti se i spremati za najbolji dio odlaska u Budimpeštu, a to je bila večera na Dunavu. Ulaskom u dugački riječni brod bili smo dočekani pićem dobrodošlice i živom glazbom. Najviše od svega mi smo jedva dočekali izaći van kako bismo uživali u pogledu na osvijetljenu Budimpeštu noću. Starinske zgrade zlaćano su sjale, a uz zvukove violine i violončela imali smo osjećaj kao da smo se vratili u prošlost.



Ujutro smo se pozdravili s Budimpeštom i krenuli za Prag. Prvi dan smo prošli centrom grada i pokazali su nam sve bitne stvari kako bismo se sljedeća dva dana mogli samostalno snalaziti po gradu. Tu večer smo napokon izašli u disko. Zabava nije bila ograničena samo na disko, već je počela od trenutka kada smo se počeli spremati za izlazak pa dok nismo zaspali u hotelu. Sljedeća dva dana u Pragu obišli smo poznate znamenitosti poput Karlova mosta, astronomskog sata, židovske četvrti i još mnogo toga. U Pragu smo imali mnogo slobodnog vremena za samostalno razgledavanje i ručak za koji su neki ostali vjerni McDonaldsu, a neki su se pak odvažili probati i neke tradicionalne češke delicije poput gulaša, svičkove i kobasica, a za desert slatki Trdelnik uvaljan u cimet i šećer te punjen raznim punjenima kao što su jabuke, krema od vanilije pa čak i sladoled.

„Ništa ne razvija um poput putovanja.“ Emil Zola

Putovanja nas oplemenjuju, čine boljima i otvaraju nove vidike. Osvješčuju nam ljepotu života i važnost mijenjanja. Uspomene stečene putovanjima nitko nam ne može oduzeti i to bogatstvo trajno ostaje u nama.

Ove nastavne godine, spletom okolnosti, svi učenici naše škole posjetili su Prag i Beč. Predstavljamo vam tri putopisa iz tri različite perspektive.



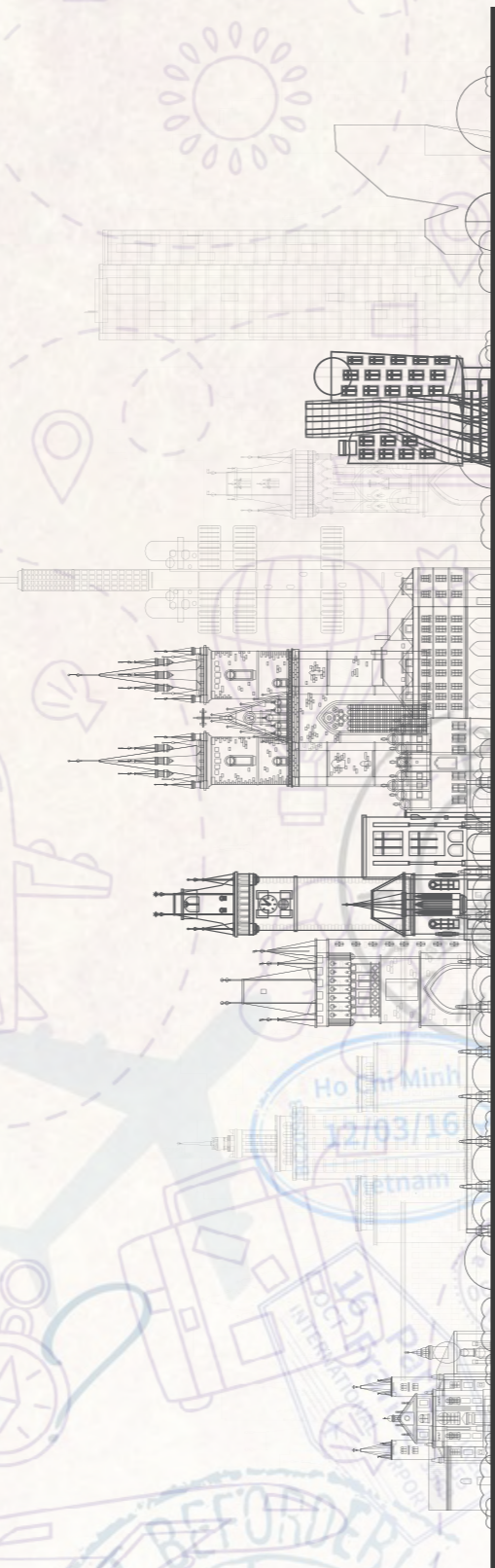
Svakako moram spomenuti i odlazak u poznatu pivnicu U Fleku koja je osnovana davne 1499. godine u kojoj poslužuju tradicionalna češka jela i njihovo pivo koje sami proizvode. Nama posebnost ove pivnice ipak ne leži ni u hrani ni u pivu, već u činjenici da je 1911. godine u njoj donesena odluka o osnivanju nogometnog kluba Hajduk. Tome u čast napravili su spomen ploču pored koje smo se imali priliku i fotografirati.

Nadalje, nakon još dvije noći u disku, odlazak u zoološki vrt Troja u Pragu, šetnja i svježi zrak, poslužili su nam kao rehabilitacija tako da smo odmorni i opušteni mogli krenuti za Beč.



Naš posljednji dan započeli smo razgledavanjem raskošnog dvorca Schoenbrunna, čije su nam prostorije otkrile djeliće života kraljevskih obitelji i njihove prošlosti. Slijedila je šetnja gradom, a kao šećer na kraju, otišli smo u zabavni park Prater. Već pomalo umorni od puta i razgledavanja, zadnje tragove energije odlučili smo maksimalno iskoristiti. Neki su samouvjereno krenuli na prilično adrenalinske vožnje, dok su ostali tražili nešto mirnije, ali i dalje zabavne vožnje. Svatko je pronašao nešto po svom ukusu, bila to vožnja na slobodnom padu ili lagana vožnja u kabini visokog kotača s lijepim pogledom na grad. U zabavnom parku imali smo dva slobodna sata što je bilo dovoljno za nekoliko vožnji, no da smo mogli, mi bismo ostali još barem toliko, ako ne i dulje. Kad su ta dva sata (nama prebrzo) prošla, došlo je vrijeme za polazak kući. Smjestili smo se u autobus, po zadnji put zapjevali i nedugo nakon toga zaspali.

Marija Gligora, 4.g



PRAGUE

CHECH REPUBLIC

TREĆAŠI U ČEŠKOJ I AUSTRIJI

Dana 14. prosinca 2023. godine, u kasnim večernjim satima, 3.g uputio se na izlet u Češku i Austriju. Uz našu razrednicu Natašu Strugar, naše suputnice bile su profesorica Sanja Maržić i ravnateljica Marija Pećirko.

Nakon duge noćne vožnje, stigli smo u Češki Krumlov. Taj mali srednjovjekovni grad u svojem adventskom ruhu izgledao je čarobno kao iz bajke. Razgledali smo stari grad, dvorac i crkvu sv. Vita, a nakon pauze i boravka na adventskom sajmu nastavili smo svoj put prema Pragu. Nakon dolaska u Prag, u popodnevним satima zaputili smo se u razgledavanje grada. Obišli smo Václavské náměstí, Mustek, Prašnu branu, Staré město, Staroměstské náměstí i Gradsku vijećnicu s astronomskim satom. Ovaj ocharavajući astronomski sat najprecizniji je takav sat na svijetu te ima posebno izrađen mehanizam kakav nema niti jedan drugi astronomski sat. Saznali smo i fascinantnu činjenicu, zbog želje da inženjeri više nikada nigdje ne ponove ovakav mehanizam sata, češki kralj naredio je da se dvojica inženjera oslijepi!

Nakon ugodno provedenog slobodnog vremena u centru Praga, podzemnom željeznicom zaputili smo se u hotel na večeru i kratki predah prije izlaska. Zbog nesporazuma između turističke agencije i disko kluba, večer smo umjesto u disku proveli u šetnji.

Sljedećeg jutra nakon doručka nastavili smo svoju pustolovinu. Upustili smo se u daljnje razgledavanje grada prepunog kulturnih i povijesnih znamenitosti. Razgledali smo Stadion Strahov, samostan Strahov i crkvu Lotera sa čijeg je zvonika, posebno za nas, u 12 sati zasvirala hrvatska marijanska pjesma Rajska Djevo Kraljice Hrvata. Ut to, toga jutra posjetili smo crkvu naše Gospe ispred Týna, Palaču Kinsky, palaču Schwarzenberg, Hradčanske náměstí, bajkoviti Praški hrad, Hradčany, katedralu sv. Vita i baziliku sv. Jirija. Prošetali smo Karlovom ulicom, prešli preko Karlovog mosta i prošetali do Pivnice U Fleku. Nakon dugog i iscrpnog jutarnjeg obilaska grada, ukrkali smo se u brod na rijeci Vltavi na kojem smo objedovali i uživali u panoramskom promatranju grada. To je bio najljepši dio našega izleta. Nakon odmora na brodu, siti i zadovoljni, nastavili smo dalje razgledavati grad. Do odlaska u hotel na večeru, obišli smo i crkvu sv. Mihulaša i Židovsku četvrt te smo uživali u čarima adventskog sajma. Tu smo večer svi jedva čekali jer smo napokon otišli u disko gdje smo se lijepo zabavili, pjevali i plesali uz popularne strane hitove.

Posljednjeg jutra, iza doručka napustili smo hotel i nastavili svoj put prema Beču. Ovaj glazbeni glavni grad u kojem su živjeli poznati kompozitori Wolfgang Amadeus Mozart i Ludwig van Beethoven, očarao nas je svojom ljepotom. U Beču smo prošetali ulicom Ringstrasse, obišli znamenitu Operu i Parlament. Razgledali smo Hofburg i prošetali smo Heldenplatzom. Nadalje, razgledali smo i Kohlmarkt, jednu od najpoznatijih ulica u Beču i divili se ljepoti katedrale sv. Stjepana. Nakon ugodno provedenog slobodnog vremena, krenuli smo za Pag.

Izlet u Prag i Beč bio je lijep izlet prije odlaska na zimske praznike. Ovim izletom obogatili smo svoje znanje o kulturnoj baštini Češke i Austrije. Također, upoznali smo se s nekim novim kulturama koje do sad nismo imali prilike vidjeti i doživjeti, a osim toga uživali smo i u poznatim češkim i austrijskim gastronomskim delicijama.

Ana Kralj, 3.g



PUTOVANJE U ČEŠKU I AUSTRIJU

Učenici 1. i 2. razreda smjera gimnazije i ugostitelja, u pratnji sa svojim razrednicama Leom Fabijanić, Sanjom Kolevski Želehovski, Ivonom Maržić i Katarinom Vučetić, krenuli su na nezaboravno putovanje kroz srednjoeuropske čarolije, istražujući – Češki Krumlov, Prag i Beč. Ovo putovanje bilo je izvršna prilika za uživanje u bogatoj povijesti i kulturi te za stvaranje nezaboravnih uspomena i stjecanje novih iskustava.

Naše putovanje započinje 18. travnja 2024. godine kada smo u 21 sat iz Paga krenuli prema Češkoj. Sljedećeg jutra stigli smo u Češki Krumlov, čarobni gradić skriven među zelenim brežuljcima Češke. Ovaj maleni grad očarao nas je svojom bajkovitom atmosferom u kojem vrijeme kao da je stalo. Šetnja kroz uske uličice i pogled na poznatu rijeku Vltavu donijeli su nam osjećaj kao da smo se našli u nekom davnom vremenu. U njemu smo imali prvi dodir sa srednjovjekovnom kulturom, gotičkim, renesansnim i baroknim elementima i ispunio je sva naša očekivanja.

Nastavljajući naše putovanje, stigli smo u Prag u kojem smo proveli sljedeća dva dana. Mogu ga opisati kao grad s tisuću tornjeva, istovremeno vrlo zanimljiv i živopisan. Stari grad nudi labirint uličica prepunih povijesnih dragulja poput Karlovog mosta i Praškog dvorca. Astronomski sat na Starom trgu mami poglede, dok Vltava mirno teče kroz grad. Također, imali smo priliku posjetiti i pivnicu U Fleku. To je poznati povijesni restoran s osam odvojenih blagovaonica te ponudom tradicionalnih lokalnih jela i piva, a nosi i vrlo zanimljivu priču jer je tamo utemeljen nogometni klub Hajduk. Nadalje, iskusili smo plovidbu rijekom Vltavom na kojoj smo proveli dva sata uživajući u razgledavanju grada iz drugog kuta. Sa svojim srednjovjekovnim kulisama, kulturnim blagom i prekrasnim mostovima, Prag je poput otvorene knjige koja nas je vodila kroz stranice prošlosti. Istražujući svaki kutak tog arhitektonskog zlata, naučili smo brojne stvari o njegovoj prošlosti, znamenitostima i budućnosti.

Konačno, naš put doveo nas je i do Beča, glavnog grada Austrije poznatog po glazbi, umjetnosti i kulturi. Ovdje smo uronili u raskošnu atmosferu baroknih palača, impozantnih muzeja poput fantastičnog Prirodoslovnog muzeja i živopisnih ulica. U srcu Beča uzdiže se Katedrala svetog Stjepana, simbol grada s gotičkom arhitekturom i oslikanim prozorima, čuvajući bogatu povijest i duhovnost. Imali smo priliku popeti se i na njezin vrh sa kojeg se pruža očaravajući pogled na grad. Beč je bio kao veličanstvena simfonija koja nas je zavela svojom ljepotom i bogatstvom. Nakon ove predivne destinacije došlo je vrijeme za povratak.

Naše trodnevno putovanje nije bilo samo otkrivanje novih destinacija, već i prilika da naučimo i spoznamo mnogo toga novoga. Ovo putovanje ostat će urezano u našim sjećanjima kao nezaboravna avantura koja nas je sve obogatila na mnogo načina.

Hana Bukša, 1.g



PUTOPIS IZ RIMA I FIRENZE

Dana 8. rujna 2023. godine, moja obitelj i ja krenuli smo na put u Rim. Putovanje je započelo ukrcavanjem na trajekt u Zadru.

Vožnja trajektom trajala je osam sati. Bilo je zanimljivo biti okružen plavom bojom i ne vidjeti ništa osim mora. Putovanje trajektom završilo je u Anconi gdje smo se ukrcali na autoput kojim smo se zatim tri sata vozili do Rima. Stigavši u Rim otišli smo do apartmana gdje smo se raspakirali i spremili za večernju šetnju. Nije nam dugo trebalo da ugledamo jedno od svjetskih čuda, Colosseum. Bio je ogroman i poseban na neki način. Još malo smo prošetali po starom centru, popili piće i umorni se vratili u apartman.

Drugog dana razgledavali smo Vatikan. Prvo smo posjetili Vatikanske muzeje. Obilazak je bio zanimljiv, ali budući da je trajao oko dva sata, bili smo iscrpljeni te smo otišli na ručak. Nakon ručka otišli smo do glavne atrakcije Vatikana. Poslije dugog čekanja na suncu konačno smo ušli u Baziliku sv. Petra. Unutrašnjost bazilike je, usudila bih se reći, nestvarna. Skoro sve je ukrašeno zlatom, grbovi papa imaju toliko savršene kipove koji izgledaju kao da će se pomaknuti svakog trena. Sestra i ja popele smo se na kupolu s koje se prostire pogled na Rim kojemu nije bilo kraja. Kada smo se vratili u apartman malo smo se odmorili i opet krenuli u šetnju do Fontane di Trevi, Španjolskih stuba i Via Condotti. U nedjelju smo bili na misi u Panteonu i vratili se u Vatikan vidjeti govor pape. Četvrti dan, u ponedjeljak smo vidjeli Michelangelov kip Mojsija koji se čuva u crkvi San Pietro di Vincoli, Villu Medici, Andeosku tvrđavu, Kalistove katacombe i neke važne ulice u novom centru. U utorak ujutro krenuli smo za Firenzu.

U Firenzu smo stigli oko 13 sati te se raspakirali u apartmanu i krenuli u obilazak. Najprije smo prošli njihovom tržnicom te došli do glave atrakcije, Firentinske katedrale. Iako izvana izgleda prebogato, unutra je jako jednostavna s jednom velikom freskom koja se proteže od dna do vrha kupole. Kada smo razgledali katedralu i krstionicu, uputili smo se prema muzeju Ufizzi. Tamo se nalaze djela najvećih umjetnika kao što su: Cimabuea, Giotto, Andrea Mantegna, Sandro Botticelli, Leonardo da Vinci, Michelangelo, Rafael, Tizian, Parmigianino, Caravaggio, Rubens, Canaletto, Rembrandt i drugi. Upravo mi se zato, od svih muzeja koje sam posjetila, ovaj najviše svidio. Poslije dva sata razgledavanja otišli smo prošetati čuvenim mostom Ponte Vecchio. Zadnju večer u Firenzi proveli smo družeći se na večeri poslije koje smo otišli u apartman spakirati stvari i odmoriti se za sutrašnje putovanje. Nakon predivno provedenih pet dana, 13. rujna slijedio je naš povratak u Pag u koji smo stigli za otprilike devet sati. Ovo putovanje bilo je divno iskustvo, a „bella Italia“ zaista je zemlja koju bih svakome preporučila da je posjete jer je toliko posebna i prepuna zapanjujućih umjetnina koje ću zauvijek pamtit.

Eva Šupraha, 3.g



PUTOPIS IZ LONDONA

Putovanje u London s mojom mamom i tetom bilo je skrojeno poput sna, s puno avanture, otkrića i nezaboravnih trenutaka. Krenule smo iz udobnosti avionskih sjedala, a nakon što smo sletjele na londonski aerodrom, naša pustolovina nastavila se autobusom koji nas je odveo do srca ovog veličanstvenog grada.

Naš smještaj kod prijateljice u Mile Endu bio je kao iz bajke. Pružio nam je toplinu doma i udobnost nakon napornog putovanja. Prvotni kišni dan nije nas obeshrabrio, dapače, prošetale smo kvartom i upijale atmosferu Londona, osjećajući se pritom kao njegove prave stanovnice.



Treći dan započele smo s klasičnim londonskim doručkom prije nego što smo krenule u potragu za kućom Charlesa Dickensa, osjećajući duhove prošlosti dok smo lutale ulicama ovog književnog grada. British Museum otvorio je vrata svjetskoj povijesti i kulturi, dopuštajući nam da uronimo u bogatstvo ljudskog naslijeđa.

U četvrtom danu nastavile smo s novim spoznajama i otkrićima kad nas je prijateljica povela i na druge znamenite lokacije Londona. Posjetile smo Tower of London, gdje su nam priče o kraljevskim zapletima oživjele povijest i zagolicala maštu, dok je Tower Bridge krasio obalu Temze svojom impresivnom strukturom.

Peti dan bio je ujedno i naš posljednji dan ovoga putovanja, pa smo još jednom htjele osjetiti čaroliju Londona. Šetale smo se ulicama, upijajući svaki trenutak prije nego što smo se vlakom uputile prema aerodromu. Putovanje podzemnom željeznicom bilo je posljednje poglavlje naše londonske avanture, spajajući sve dijelove ovog nevjerojatnog grada u jedno nezaboravno iskustvo.

London je grad koji nas je očarao svojom raznolikošću, poviješću i živopisnom atmosferom. Kroz svaki korak, svaki miris i okus te svaki osmijeh koji smo doživjele, osjećale smo se kao da smo dio nečega većeg što će zauvijek ostati urezano u našim srcima.

Nakon što smo imale priliku posjetiti ovaj divan grad, možemo se složiti s engleskim piscem Samuelom Johnsonom: "Kad je čovjek umoran od Londona, umoran je od života; jer u Londonu postoji sve što život može pružiti."

Laura Fabijanić, 1.g

GOSTOVANJE MINISTRA ŠIME ERLIĆA

Dana 8. rujna 2023. godine, imali smo posebnog gosta. Naime, našu je školu posjetio Šime Erlić, ministar regionalnog razvoja i fondova EU s ravnateljem Uprave za otoke MRRFEU, Dominikom Paparićem.



Ministra je dočekala ravnateljica škole Marija Pećirko te ga izvijestila o povijesti i radu škole te planovima za razvoj. O školi i planiranim aktivnostima govorili su još i gradonačelnik Paga Ante Fabijanić, predsjednica Gradskog vijeća Jasna Paro te gradski vijećnik Stipe Žunić.

Ministar je kazao kako su na sastanku fokus stavili na projekte koji su važni za Pag i koji gradu mogu ponuditi jednu dodatnu, novu dimenziju.

Prije svega osvrnuo se na Magazine soli, ali i istaknuo kako je i Srednja škola Bartula Kašića isto ključan projekt. Ministar je potvrdio da rješenje za našu malu školu postoji, a mi vjerujemo kako će se novi projekt u kojem ćemo raditi u puno povoljnijim i adekvatnijim uvjetima ubrzo provesti u djelo.

MISEC PAŠKE SOLI

Vjerni smo čuvari otočne tradicije i baštine

Na inicijativu Solane Pag, koja je organizirala manifestaciju pod nazivom Meseć paške soli, učenici 2. i 3. razreda gimnazije uključili su se u aktivnost žgribanja soli, kako su to radili naši stari. Prije same aktivnosti, poslušali smo izlaganje gospodina Bukše o povijesti solarstva u Pagu, njegovoj važnosti i načinima proizvodnje soli od početaka do danas. Iako smo mislili da o soli znamo gotovo sve, podsjetili smo se koliko je od davnina važna za naš otok i kako bez nje baš ništa ne bi bilo isto.

Naime, navedena manifestacija održavala se tijekom cijelog rujna. Svakog petka u jutarnjim satima bio je organiziran posjet poljima soli pod nazivom „Jutra u poljima soli“ uz edukacijsku priču i skupljanje soli, a u Prvom magazinu na staroj rivi mogla se je razgledati Stalna izložba solarstva.

Kroz četiri tematska petka u popodnevnom satima, održavale su se prezentacije, degustacije, igraonice, kreativne radionice, izložba fotografija i druge aktivnosti.

Prvi petak manifestacije nosio je ime Sol i vino. Posjetitelji su uz stalni postav izložbe solarstva, diaprojekciju dokumentarnog filma o povijesti solarstva i paških solana, mogli uživati i u izložbi fotografija otočnih motiva Foto kluba Pag. Gost izlagač bila je tvrtka Vina otoka Paga pa su gosti mogli degustirati poznati paški Gegić. To je bijelo vino autohtone paške sorte grožđa Gegić koja se uzgaja samo na otoku Pagu i bližjoj okolici!

Sol i sir bio je naziv drugog petka manifestacije. Uz sol i vino, sir je bio još jedan važan proizvod kojim su otočani othranili generacije svojih obitelji. Tradicija proizvodnje Paškog sira održava se i danas, unatoč drugačijem i lakšem načinu života nego je to bilo u nekim prošlim vremenima. Mnogo mladih obitelji danas vraća se korijenima i brižno čuvaju obiteljske recepte svojih baka i djedova za izradu čuvenog sira. Upravo je sol bila i ostala ključni saveznik u proizvodnji, sada već svjetski poznatog Paškog sira. Gost toga petka bila je Paška sirana koja je ujedno i najstarija sirana na otoku Pagu. Predstavili su nam svoje proizvode i posjetiteljima omogućili degustaciju i kupovinu istih.

Treći petak ove manifestacije tema je bila Sol i kultura pa je u „Čakulaonici“, prof. Ivo Fabijanić održao predavanje pod nazivom „Boli li nas više kad na ranu stavimo sol ili papar?“ Predavanje je bilo jako zanimljivo i inspirativno.

Posljednjeg petka u rujnu, točnije 29.09.2023. godine, održale su se zadnje aktivnosti ove manifestacije. Ovoga su se puta, u jutarnjim satima u poljima soli, i žene okušale u poslu rezerviranom za muškarce, žgribanju soli. Ključan događaj tijekom dana bilo je održavanje prvog Sajma paških rukotvorina i otočnih proizvoda pred magazinom soli. Uz ostale izlagače koji su predstavili svoje proizvode poput suvenira od keramike, naplavina, vune, organske kozmetike, paških domaćih proizvoda i drugo, i naša školska zadruga Slani škoj imala je svoje zaslužno predstavljanje na ovom mjestu. Izložili smo radove naših vrijednih zadrugara koji cijelu godinu izrađuju prigodne predmete, ukrase i suvenire te ponosno predstavljaju školu kad god im se ukaže prilika. Ne trebamo ni naglasiti koliko se nama učenicima sviđjelo naučiti novu vještinu te doživjeti i osvijestiti još jedno otočno blago, sol, na poseban i nov način.

Eva Šupraha, 3.g



PAŠKA METEO FOTOGRAFIJA

Jeste li se ikada zapitali što je meteo fotografija i kako nastaju fascinantne slike dobro poznatog „lošeg vremena“ odnosno nevere? Upravo je to 1.g razred Srednje škole Bartula Kašića imao prilike naučiti u suradnji s Gradskom knjižnicom Pag i fotografom Danijelom Palčićem.

Članovi Gradske knjižnice toplo su nas dočekali te započeli s dogovorenim programom. Program su predstavili rečenicom: „Ako je klima prosječno vrijeme iznad nekog područja u određenom vremenskom periodu, a vrijeme trenutno stanje atmosfere, onda je meteo fotografija treptaj oka atmosfere“. Uz prikaz fascinantnih fotografija Danijela Palčića, stručni dio objasnila nam je naša profesorica geografije Ljiljana Martinović.

Također, ponešto smo saznali i o fotografu Danijelu Palčiću, inače bivšem učeniku naše škole. Volimo spomenuti uspjehe naših učenika jer smo na njih uvijek ponosni, kako sadašnjih, tako i bivših. Danijel, također zvan i „lovac na oluje“, dostigao je veliki uspjeh i uspješnu suradnju s Rimac Automobilima, koji su njegov rad predstavili u reklami za najbrži električni serijski automobil na svijetu pod imenom Nevera.

Hvala Gradskoj knjižnici Pag na ugodnoj suradnji i gostoprimstvu, kao i na darovanim godišnjim članarinama povodom Mjeseca hrvatske knjige.

Na kraju, neka nas ovaj susret i iskustvo, kao i meteo fotografija podsjetite da priroda i vremenski fenomeni ostaju vječni izvor inspiracije te nas potaknu da se dublje povežemo s prirodom i zabilježimo njezinu zapanjujuću ljepotu i nepredvidivost kroz objektiv fotoaparata.

Hana Bukša, 1.g

DAN VOLONTERA

„Kako odrastate, otkrit ćete da imate dvije ruke, jednu za pomaganje sebi, a drugu za pomaganje drugima.“ Audrey Hepburn



Međunarodni dan volontera obilježava se svake godine 5. prosinca. Prilika je to za brojne volontere, zajednice i organizacije da promoviraju svoj doprinos razvoju na lokalnoj, nacionalnoj i međunarodnoj razini. Dan je utemeljila Opća skupština UN rezolucijom od 17. prosinca 1985. godine. Jednostavno rečeno, volonteri su ljudi koji nam poklanjaju svoje vrijeme, entuzijazam, toplinu i dragocjena znanja bez ikakve naknade. Takvi su nam ljudi važni i vrijedni uvijek, a posebice danas kada nam se ponekad čini da je svijet nepravedno i tmurno mjesto.

Mi smo u mjesecu borbe protiv nasilja i na Međunarodni dan volontera, u predbožićno, blagdansko doba, odlučili pričom, pjesmom, slikom i plesom o Haljini žutog maslačka iz pera Sunčane Škrinjarić, darivati najmlađe u Dječjem vrtiću Paški mališani.

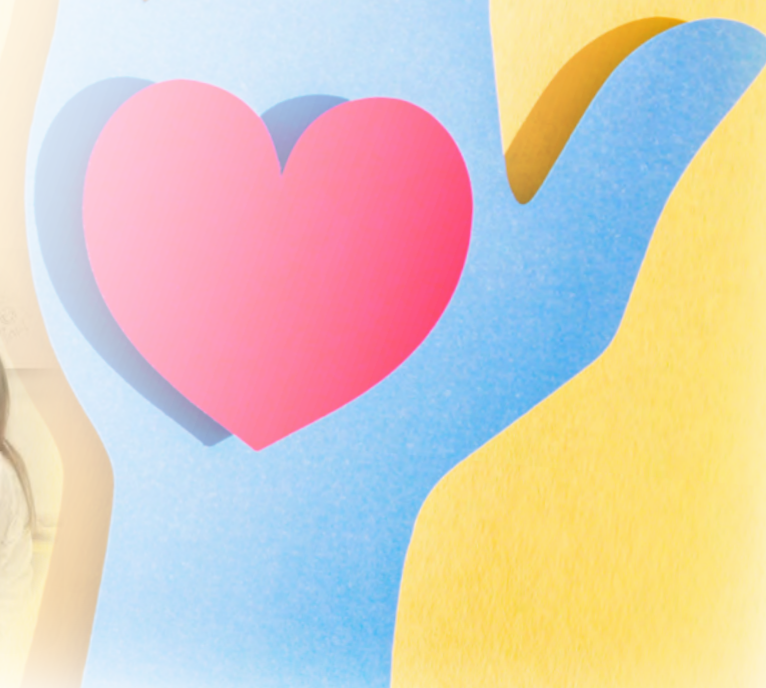
Priča o maslačku, kojemu je haljinu istkao pauk, priča je o ljubavi, dobroti, prijateljstvu i zajedništvu. Izvele su je učenice 1., 2. i 3. razreda gimnazije prema ideji profesorice Nataše Strugar vrtićkoj skupini Brodići. Znatiželjni, pametni, puni pitanja i odgovora, zagnuli su nas svojom iskrenom i spontanom dječjom nježnošću i ljubavlju. A bilo je i puno smijeha!

Hvala i njihovoj srdačnoj odgajateljici Marijani Šuljić, kao i ravnateljici Ljubici Fabijanić na suradnji, podršci i gostoprimstvu!

Zahvalne smo na ovom toplom i ugodnom iskustvu. Vjerujemo da je i našoj maloj publici ovo bilo zanimljivo i veselo druženje.



Franka Fabijanić i Frana Majstorović, 1.g



STUDIJSKO PUTOVANJE NA OTOK KRK

Studijskim putovanjem na Krk realizirana je i posljednja planirana aktivnost u sklopu projekta V.U.N.A. - vuna u našim aktivnostima koja je financirana kroz mjeru poticanja udruga civilnog društva na otocima. Projekt V.U.N.A. u našim aktivnostima provodio se od 1. ožujka do 31. prosinca 2023. godine i namijenjen je iskorištavanju ovčje vune u svrhu očuvanja okoliša, zaštite prirode te jačanja prirodne i kulturne baštine otoka Paga. Kroz razne aktivnosti (filcanje, pletenje vune, uređenje vrta u školi, predavanje o korištenju vune u poljoprivredi), edukacijom učenika i nastavnika u našoj školi te šire lokalne zajednice osvijestili smo kako vuna nije otpad, već korisna sirovina. Sudjelovanjem u ovom projektu, učenici i nastavnici u našoj školi imali su priliku naučiti nove vještine poput filcanja i pletenja vune. Tako su nastale naše filcane ovčice od vune, veće i manje filcane slike s motivima našeg divnog zavičaja i slično. Stekli smo nova znanja i vještine koje ćemo koristiti za unapređenje rada naše Učeničke zadruge Slani šknoj, ali i u svakodnevnom životu.

Kao kruna višemjesečne suradnje, rada i međusobnog učenja, došao je i dan našeg kratkog, ali slatkog izleta na otok Krk.

Pri dolasku, unatoč lošem i vjetrovitom vremenu, prošetali smo gradom Krkom i vidjeli njegove prirodne ljepote uz ugodnu i toplu kavu. Potom smo stigli u Gradsku upravu Krka u sklopu koje se nalazi kino u kojem su započela naša predavanja. Prvo smo od Karle Škorjanc, članice poljoprivredne zadruge Krka, saznali ponešto o samoj ovčjoj vuni općenito, kako se prikuplja i obrađuje te koja su neka njena posebna svojstva. Primjerice, saznali smo o svojstvu reguliranja temperature, odnosno mogućnosti vune da vanjskom površinom odbija vodu. To je korisno pri sadnji biljaka, a što su učenici ugostiteljskog usmjerenja naše škole i uspjeli dokazati sadnjom maslina u skromnom školskom vrtu. Na predavanjima smo saznali da se vuna na otoku Krku koristi i u brojne druge svrhe. Primjerice, od nje se mogu proizvoditi ekološki prihvatljivi flasteri, dječje pelene, higijenski ulošci i brojni drugi proizvodi.

Dakle, može doći do zamjene sintetike u tekstilima mnogo zdravijim i ekološki prihvatljivijim materijalom, vunom. Saslušali smo i predavanje Jovane Čutul, predsjednice udruge Žena za otok. Ona nam je predstavila vrijedan rad svih članica udruge, i to liniju za prirodnu kozmetiku Mendula (OPG Ivana Prah) te brend Kusshh, OPG Jasminke Gršković, gospođe koja je posjetila našu školu i naučila učenike filcanju i korištenju vune. Nakon zanimljivih predavanja i proučavanja spomenutih proizvoda, posjetili smo i sam OPG Jasminke Gršković. Učenici i profesori dobili su priliku degustirati njihovo maslinovo ulje i saznati dodatne posebnosti o njihovom OPG-u. Također, predstavili su nam i mirisne loptice od vune za perlicu rublja (BlueSheep), koje proizvode zajedno sa svojom vrijednom i obrazovanom djecom. Nedaleko od njihovog OPG-a, nalazi se i Interpretacijski centar maritimne baštine Krk gdje nam je jedan vrijedan i skroman građanin Krka ukratko pokazao brojne brodske konstrukcije koje je sam izradio, ali i ostale razne dokumente koje je uspješno sakupio i sam sačuvao. Nakon upoznavanja posebnosti ovčje vune s otoka Krka i sličnih ljepota, došlo je vrijeme za ručak i osvježenje u OPG-u Magriž, gdje su nas dočekali vlasnici i zaposlenici i ukratko ispričali priču o svom OPG-u. Za one koji ne znaju, magriž je zapravo sinonim za smilje, biljku karakterističnu za Mediteran i mediteranske otoke. Nakon što smo prošetaли siranom u sklopu OPG-a, dočeka nas je ručak s više ukusnih slijedova. U predjelu smo mogli isprobati više vrsta njihova sira, kao što je poseban sir s komadima ružmarina, pravi okus jednog otoka. Za glavno jelo imali smo klasično krčko jelo šurlice te pitu od skute kao desert. Iako zbog vremenskih nepogodnosti nismo imali priliku razgledati ostatak Krka, naš kratak izlet je uistinu ostao u slatkim sjećanjima.

Hvala našem partneru, udruzi Volim Vlašići na povjerenju koje se nam iskazali u provedbi svih aktivnosti! Hvala i ŽENE ZA OTOK te Poljoprivrednoj zadruzi Otok Krk na suradnji tijekom projekta kao i svim ostalim suradnicima i podupirateljima na realizaciji pojedinih aktivnosti.



DANI REGIONALNOG RAZVOJA

Šibenik, 7.-9.12.2023.

Dani REGIONALNOGA RAZVOJA i EU fondova

Još puno lijepih priča je pred nama!

Na Danima regionalnog razvoja koji su se održali u Šibeniku od 7. do 9. prosinca 2023. godine, naša škola predstavila je svoje proizvode koji nose oznaku Hrvatski otočni proizvod (HOP). Proizvode je predstavljala voditeljica učeničke zadruge Slani šknoj, profesorica Teuta Dragoslavić.

Osim proizvoda koji su već nositelji oznake, predstavili smo i one kojima ćemo sljedeće godine konkurirati za oznaku.

Ravnateljica Marija Pećirko sudjelovala je na panelu "Novi pristupi za održivi razvoj otoka" gdje je govorila o sudjelovanju škole u programu HOP te naglasila važnost postojanja škola na otocima kao zalog razvitka i opstanka otoka. U njenom izlaganju podržao ju je i gradonačelnik grada Visa Ivo Radica koji je naglasio kako je za otočnu zajednicu jako važno da učenici ostaju u srednjoj školi na otoku jer na taj način „bacaju sidro koje ih čvršće veže za svoj šknoj". "Još je puno lijepih priča pred nama!"

Leona Škunca, 3.g



POSJET CREATIVA STUDIJU

Srednja škola Bartula Kašića Pag jedan je od partnera na projektu koji vodi Paški sir Udruga proizvođača - Pag Cheese Makers Association, a drugi partner je udruga Volim Vlačići. Projektom pod nazivom "Brendiranje paške ovce i paškog sira", kojega financira Ministarstvo regionalnoga razvoja i fondova Europske unije, želi se promovirati paški sir i njegova oznaka izvornosti kao dodana vrijednost. Naša škola sudjeluje u projektu kroz učenje kreiranja i grafičkog oblikovanja promotivnih materijala u sklopu izborne nastave iz informatike.

Tom su prigodom u siječnju u grafičkom studiju bili učenici 4. g razreda s nastavnikom Tonijem Herendom. Učenici su stekla nova znanja i vještine, a naučeno radom na ovom projektu koristit će za školske, ali i vlastite projekte.

Ema Dragoslavić, 4.g



POSJET NOVINARKE KRISTIN VUKOVIĆ

U ožujku ove godine, našu je školu posjetila Kristin Vuković!

Kristin je američka spisateljica i novinarka, dobitnica nagrade Zlatna penkala 2017. godine koju dodjeljuje Hrvatska Turistička Zajednica, a za istu nagradu je nominirana i ove godine.

Pisala za BBC, New York Times, Conde Nast Travel, Travel + Leisure, Culture Cheese Magazine. Na Sveučilištu Columbia završila je smjer književnosti i pisanja, a autorica je i romana „Cheesemaker's daughter“ koji izlazi 6. kolovoza 2024. i inspiriran je upravo Pagom!

Živi u New Yorku i piše o hrani, kulturi i putovanjima, s fokusom na Hrvatsku.

Zbog dolaska ove gošće u školi je danima vladala atmosfera pozitivne treme. Kristin je željela vidjeti gdje je i u kojim okolnostima nastao projekt Pag na meniju. Prilično se iznenadila skromnim uvjetima u kojima škola radi, ali i entuzijazmom kojim su joj svoj rad, a posebno projekt, predstavili učenici i djelatnici škole. Osim njene paške „domaćice“ Martine Pernar Škunca iz Paške sirane, prevoditeljica je bila nastavnica engleskog jezika Daria Paro, a neke od tajni tradicionalne gastronomije otoka Paga predstavili su joj učenici 3. razreda strukovne kvalifikacije kuhar te nastavnici Teo Bukša i Ivan Cimperman. Za ovu su prigodu pripremali janjeći gulaš s novaljskim makarunima i neizostavnim, naribanim, paškim sirom. Osim tog kulturnog blagdansko jela, pripremili su i nekoliko varijanti hladnih predjela s paškim sirom i tradicionalni kolač naših nana i baba – štrudel s paškom skutom.

Kristin je bila oduševljena njihovim nastupom i prikazanim vještinama kao i pričom kako je iz jedne školske manifestacije „Ca, ča, što se nekad kuhalo na našem otoku“ i istoimene knjižice receptata – nastao projekt koji određuje standard tradicionalne gastronomije otoka Paga i certificira renomirane lokalne ugostiteljske objekte koji zadovoljavaju uvjete propisane pravilnikom.

Nadamo se da će nas obavezno posjetiti i kada sljedeći put posjeti najljepši otok na svijetu, otok Pag! „... otoka je bezbroj, al' jedan je Pag!“

Ana Čemeljić, 3.u



PAG NA MENIJU



U sklopu projekta „Pag na meniju, 2. faza“, koji Srednja škola Bartula Kašića Pag provodi s partnerskom školom, Školom primijenjene umjetnosti i dizajna u Zadru te podupirućim partnerima Turističkom zajednicom Grada Paga i Turističkom zajednicom Općine Kolan s ponosom predstavljamo web stranicu projekta Pag na meniju: <https://pagnameniju.com/>.

Projekt je to koji Srednja škola Bartula Kašića Pag provodi od 2019. godine zajedno sa svim turističkim zajednicama na otoku Pagu te Udruženjima obrtnika iz Paga i Novalje.

Cilj projekta je promoviranje i brendiranje tradicionalne gastronomije otoka Paga, a njegova namjera jest utvrditi poseban standard za ugostiteljske objekte, OPG-ove, male i obiteljske hotele, razne kušionice i slično, na području otoka Paga, koji u svojoj ponudi imaju domaća i tradicionalna jela i pića.

Certifikat „Pag na meniju. Tradicionalna gastronomija otoka Paga“, trenutno ima jedanaest renomiranih ugostiteljskih objekata na cijelom otoku.

Srednja škola Bartula Kašića Pag zahvaljuje svim ugostiteljima i partnerima koji su prepoznali vrijednost ove inicijative te Ministarstvu turizma i sporta na financijskoj podršci projektu od njegovog početka do danas!

Hvala i TJ studiju iz Paga na izvrsnoj web stranici!

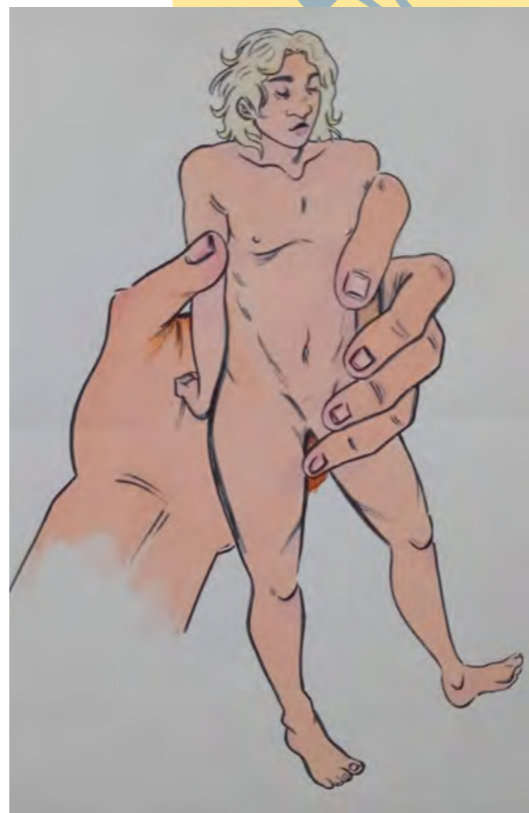
Ana Čemeljić, 3.u



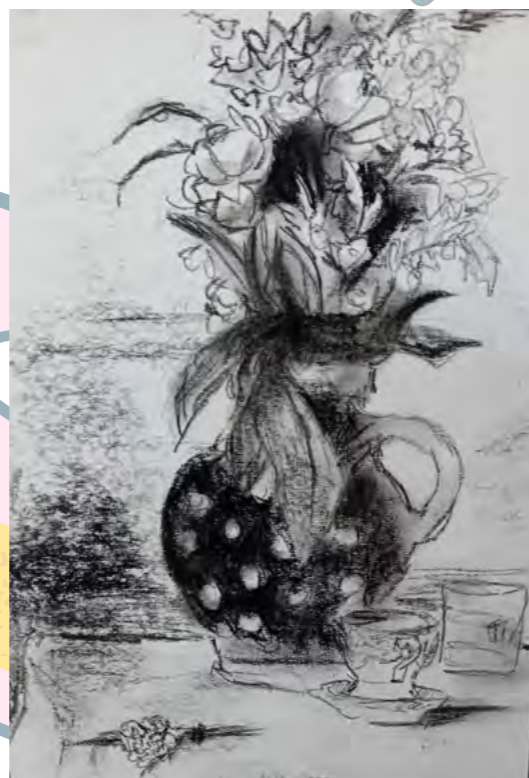
LIKOVNI KUTAK



Marija Gligora i Ivona Burić, 4.g - Vjera



Mare Rumora, 3.g - Tjeskoba



Nika Šestan 2.g - Mrtva priroda

OKUSI, BOJE I MIRISI MOGA DJETINJSTVA

„Ali u istom onom trenutku kad mi je gutljaj čaja, izmiješan s mrvicama kolača, dotakao nepce, ja uzdrhtah, svrativši pažnju na nešto izvanredno što se zbivalo u meni. Preplavilo me neko divno uživanje koje se pojavilo bez ikakve veze s bilo čime oko mene, ali mu nisam znao uzroka. Smjesta mi sve nedaće života postadoše ravnodušne, njegovi mi se porazi učiniše bezopasni, a njegova kratkoća prividna... I tad mi na jednom pred očima iskrasne uspomena. Taj okus pripada komadiću madeleine koji mi je u Combrayu, u nedjelju ujutro, davala tetka Leonie kad bih došao u njenu sobu da je pozdravim... Miris i okus; premda nježniji... čuvaju u sebi sjećanje, očekivanje i nadu, i kraj ruševina svega drugoga, na svojim sitnim, jedva zamjetljivim kapljicama, nepokolebljivo nose cijelu golemu zgradu uspomena.“

Navedeni je ulomak iz famoznog ciklusa romana U potrazi za izgubljenim vremenom francuskog romanopisca Marcela Prousta. Motivirana ovim djelom, točnije jednim od njegovih dijelova (Combray), odlučila sam se i sama vratiti u vlastito djetinjstvo i prisjetiti se ovakvih divnih uspomena.

Upravo u mom djetinjstvu leže sjećanja koja su oblikovala moj svijet, a među njima se posebno ističu okusi, mirisi i boje koji su danas moje drage uspomene. Cvjetovi su imali posebno mjesto u mom djetinjstvu, predstavljajući ne samo estetsku ljepotu, već i snažne osjećaje koji su me obuzimali. Cvjetni vrt ispred naše kuće bio je moje omiljeno mjesto za igru i opuštanje. Svako jutro, kad bih izlazila na terasu, dočekivali su me mirisi svježih pokošene trave i cvjetova koji su otvarali svoje latice prvim zrakama sunca. Ruže su mi uvijek bile iznimno drage, njihov slatki i osvježavajući miris donosio je osjećaj topline i sigurnosti.

Tako sam u svojim razmišljanjima izašla u šetnju te sam pored naše kuće ugledala predivan intenzivno ružičasti cvijet. Godinama taj cvijet nisam vidjela, a kad sam svratila pogled prema njemu osjećala sam se kao da me zvao, nešto me k njemu vuklo. Ubrala sam ga i pomirisala te iz bližeg vidjela njegovu prekrasnu boju, a onda mi je došlo... Vratila sam se opet u sedmogodišnju djevojčicu i dan uz koji vežem jednu posebnu uspomenu. Bilo je tada već kasno proljeće, a ja sam došla kući iscrpljena i umorna od dugog dana u školi. No, moj je dan bio daleko od kraja. Kući me dočekala moja pažljiva teta, koja se zvala upravo Cvijeta! Ona je baš poput mene uvijek zamjećivala cvijeće te ga je istinski voljela, a kako je znala da dijelimo tu osobinu, odlučila me je oraspoložiti. Ugledala sam tada poklon koji mi je donijela – bio je to upravo ovaj predivan i bujan ružičasti cvijet. Sjetila sam se kako sam bila radosna toga dana. Brižno sam njegovala svoj najdraži cvijet i divila se njegovoj ljepoti. Sjetih se i nekolicine malih kornjača kojih mi je teta također donijela i svoje neopisive sreće kad sam se s njima igrala cijeli dan. Često sam tada, od raznog cvijeća iz vrata, radila svoje domaće „parfeme“. Osim što su mi bili izvor inspiracije i igre, cvjetovi su me učili i o ljepoti prirode te važnosti usporavanja i promatranja čuda oko sebe. Svaki cvijet imao je svoju priču, svoju boju i svoj miris, podsjećajući me na bogatstvo života koji nas okružuje. Dok odrastam, sve više cijenim te male trenutke kada sam bila uronjena u svijet cvjetova, uživajući u njihovim mirisima, a posebno intenzivnim bojama koje i danas posebno pamtim. Tako divna uspomena i povratak u djetinjstvo ispunilo me ugodnim osjećajima te sam na trenutak ponovno osjetila tu dječju sreću i zaigranost, bezbrižnost i mir. Ta sjećanja postaju dragocjeni podsjetnik na vrijeme kada je svijet bio jednostavniji, a ljepota se mogla naći u najmanjim detaljima.

Klara Šanko, 4.g



OKUSI, BOJE I MIRISI MOGA DJETINJSTVA

U dubokom snu, prekrivena mekoćom bakinog bijelog prekrivača, jednog sam se jutra probudila uz cvrkut ptica u sobi kod bake i djeda koja mi je poput utočišta pružala sigurnost. Sunčeve zlatne zrake polako su se probijale kroz zavjese, otkrivajući sobu obasjanu nježnim tonovima smeđe čokoladne boje. Dok sam se protezala pod toplim pokrivačem, osjetila sam kako mirisi, okusi i boje mojega djetinjstva polako naviru iz moje podsvijesti i vraćaju me u onaj dan proveden s obitelji kada sam osjećala neizmjernu ljubav i sreću.

Moje sjećanje vodilo me do onog toplog jesenskog dana provedenog u Lici, gdje je svaki trenutak bio obasjan suncem i obiteljskom ljubavlju. Šljive koje su posadile vrijedne djedove ruke donijele su mnoštvo plodova i došlo je vrijeme za berbu. Uputili smo se prema zelenom voćnjaku s izraslim tratinčicama i majčinom dušicom čiji me mirisi rado vraćaju u radosne trenutke moga djetinjstva. Dok su se janjčići, koji su bili bjelji od najbjeljih oblaka na nebu igrali, moja obitelj i ja smo uz šale marljivo brali ukusne modro plave šljive. Svaku ubranu šljivu cijenila sam kao plod ljubavi i truda koji su uloženi u nju. Kasnije je slijedio moj najdraži dio, kuhanje džema od šljiva. To je bio naš ustaljeni običaj te je u dom donosio toplinu i slast. Omamljujući miris toga domaćeg džema miješao se s mirisom svježeg pečenog kruha kojeg je baka začinila s mnogo ljubavi. Nikada neću zaboraviti taj prvi slasni zalogaj, slatkasti džem od šljiva i hrskavi kruh koji su se topili u mojim ustima. Baka i djed promatrali su me s osmijesima na licima i radosti u očima dok sam uživala u domaćem džemu i kruhu.

Sada, dok ležim u onoj istoj ugodnoj i prisnoj sobi, pokušavajući shvatiti gdje se nalazim, sva ta sjećanja preplavila su me valom emocija. Osjećaji radosti, topline i ljubavi ispunili su moje srce dok sam se prisjećala tog divnog dana. Prošlog tjedna sam s oduševljenjem posjetila bakin dom, gdje sam s veseljem uživala u ponovnom kušanju njenog džema i kruha, čiji su okusi ostali nepromijenjeni, baš onakvi kakvih ih se sjećam. Jedući topao meki kruh sa sočnim džemom od šljiva i dodatkom korice limuna, zatvorila sam oči i prepustila se struji prisjećanja, zahvalna na uspomeni tog mirnog dana kojeg sam zajedno s obitelji provela u prirodi. Upravo u tim mirisima, okusima i bojama leži ljepota djetinjstva, predivni događaji provedeni s najmilijima koji nas prate čitav život.

Ivona Burić, 4.g

OKUSI, MIRISI I BOJE MOGA DJETINJSTVA

Taj miris Paškog sira, mastan, slan i u svakom pogledu intenzivan, ispunjavao je svaki kutak i poru konobe moje bake ili bolje rečeno babe iz Kolana.

Kao mala nisam voljela ulaziti u nju, iako bi me moja baba zvala da dođem i pogledam sve te žute kolute, poredane na starim daskama u maloj, tamnoj i prije svega meni nepodnošljivo zagušljivoj sobici. Taj miris bio je toliko jak da bi ostajao po nama poput dima. Uvukao bi mi se u odjeću i ostajao bi mi na koži još neko vrijeme i nakon što bih izašla iz konobe. Ta konoba nije imala vrata, već je na ulazu stajala samo šuška zavjesa od drvenih perlica koje bi zveckale svaki put kad netko prođe kroz njih. Kako ta soba nije imala vrata, miris sira bi se došuljao sve do kuhinje nekoliko koraka dalje.

Ponekad, kada bih se usudila ući, ugledala bih kremasto bijele, svježije i mlade, tek napravljene sireve koji su imali kiselkasti miris, okus mlijeka i salamure u kojoj su se natapali, a na drugom kraju stajali bi oni žuti, sjajni od masti, aromatični stari koluti koji su meni bili najdraži. Što je sir bio stariji bio je tamniji, tvrdi i ukusniji te se nije mogao rezati na pravilne kriške, već bi se mrvio u malene grumene. Neodoljivo slan i prepun okusa, sir moje babe bio je i ostao je najbolji Paški sir kojega sam ikada kušala. Nažalost, s vremenom moja je baba prestala praviti sir i sada mi je nekada dobro poznata delicija koju sam često jela, postala samo zalogaj za neke posebne prigode. Sa sirom je nestala i konoba, kuća se preuredila i ona je postala samo dio mojega sjećanja. Grubi zid koji je godinama upijao miris sira sada je postao bijeli i gladak, potpuno običan zid obične sobe. Kada je postojala nisam je pretjerano voljela, ali kada je nestala ja sam tada već narasla i tek sam onda počela cijeniti i uviđati vrijednost tradicionalnog i starinskog zanata kojim se bavila moja baba.

I sada, poslije toliko godina, miris Paškog sira vrati me u tu malu sobicu i na trenutak sam opet dijete i stišćem nos od tog mirisa, dok moja baba s ljubavlju i pažnjom okreće i gladi svaki kolut te za mene pomno odabire onaj najbolji.

Marija Gligora, 4.g

BOŽIĆNI DOMJENAK U PAGU



I ove smo godine imali čast, ali i odgovornost, sudjelovati u pripremi božićnog domjenka u gradu Pagu. Tradicionalno božićno druženje s građanima i gostima uvijek nas veseli i potiče da se pokažemo u najboljem ruhu. Naši učenici i nastavnici ugostiteljskog usmjerenja cijeli su tjedan vrijedno pripremali jela koja smo poslužili građanima u petak, 22. prosinca na Trgu kralja Petra Krešimira IV., na paškoj pijaci.

Naša je vizija ponovno oživjeti tradicionalnu otočnu gastronomiju te smo i ove godine pripremali jela s popisa jela iz našeg projekta Pag na meniju. Primjerice, bili su posluženi bakalar na bijelo i na crveno, rižoto od sipe i od liganja, frigani gaunići te brojne druge otočne delicije. Učenicima je poseban užitak kuhati po receptima naših nana i baba te čuti uvijek pozitivne i poticajne komentare za pripremljena jela. Posebne su pohvale naši budući konobari i kuhari dobili i od svojih prijatelja iz škole koji su ih rado podržali i degustirali njihovu fino pripremljenu hranu.

Ovime smo nastavili i tradicionalnu izvrsnu suradnju s djelatnicama Dječjeg vrtića Paški mališani koje su s nama pripremale jela u njihovoj kuhinji. Ne smijemo zaboraviti i vrijedne učenike iz učeničke zadruge Slani škoj. Oni su svojim vrijednim rukama i bujnom maštom izrađivali božićne ukrase koji su također bili izloženi na božićnom domjenku. Posebne pohvale profesorima koji su pomagali u izradi ukrasa i našim učenicama 4.g razreda koje su prodavale i predstavljale njihove radove.

Hvala Gradu Pagu i svim organizatorima na ukazanom povjerenju za pripremu božićnog domjenka. Bilo nam je lijepo kao i prethodnih godina!

Franka Fabijanić i Frana Majstorović, 1.g



BUDI ZDRAVO SIT

Dana 16. studenog predstavili smo svoj koncept zdrave prehrane u tradicionalnoj gastronomiji otoka Paga u Centru za kulturu grada Novalje, uključivši se tako u edukativni program o važnosti zdrave prehrane. Povodom promoviranja zdrave prehrane, sudjelovali smo predavanjem našeg nastavnika i pripremom jela. Za ovu prigodu bio je određen finger food tj. ugrisci za prezentaciju.

Donosimo nešto od ponude koju su posjetitelji imali prilike probati. Na kratkim štapićima prezentirani su hobotnica i maslina, hobotnica i mini rajčica, kocke paškog sira i maslinom, sir sa ružmarinom. U malim jednokratnim posudicama predstavljena je sipa s bobom, brodet s hobotnicom, salata od hobotnice s motarom te na integralnim kanape sendvičima bakalar, slani incuni, marinirani incuni, mini rajčice, repovi škampa, hobotnica, kapari, masline i humus.

Naš profesor kuharstva, Ivan Cimperman, održao je i prigodno predavanje o konceptu zdrave prehrane u tradicionalnoj gastronomiji otoka Paga. Posjetitelji su bili oduševljeni, a za nas učenike bilo je ovo još jedno novi i izuzetno vrijedno iskustvo!

Mihael Cik, 2.u

CENTAR ZA KULTURU GRADA NOVALJE
GOZDENICA

**BUDI ZDRAVO
SIT!**

Edukativni program o
važnosti pravilne prehrane

Sudionici:
Iva Zeneral, univ. bacc. nutr.
Marija Šćiran, dipl. mt.
Ivan Cimperman, majstor kuhar

Degustacija zdravih zalogaja
Priprema:

SREDNJA ŠKOLA BARTULA KAŠIĆA PAG

Četvrtak,
16. studenoga
2023.
17,00^h



SKUTAFEST U KOLANU



U Kolanu se i ove godine održala manifestacija Skutafest. Dana 27. travnja, naši su se učenici i nastavnici ugostiteljskog usmjerenja rado odazvali te prigodno obilježili ovogodišnji Skutafest u Kolanu. Naime, opet smo kuhali, pripremali, posluživali i degustirali brojna jela kojima je baza bila upravo paška skuta. Nastojali smo spojiti tradicionalne recepte i predstaviti ih na moderniji način. Tako smo pripremili male slatke i slane zalogajčiće od skute, koji su posjetiteljima bili jednostavni za degustaciju. Štrudel od skute bio je neizostavni desert koji je svim otočanima i šire jako dobro poznat.

Uz naš štand, predstavili su se i brojni drugi izlagači koji su predstavili svoje proizvode, rukotvorine, kolače i slično. Drago nam je što je ova manifestacija bila jako dobro posjećena jer smo za naše sudjelovanje dobili brojne pohvale što nas je učinilo još motiviranijima za sljedeće manifestacije i događanja na koja ćemo se rado odazvati i uključiti.

Ana Čemeljić, 3.u

NAJBOJE OD PAGA

U sklopu manifestacije Pag na meniju, sudjelovali smo na prvom sajmu „Najboje od Paga“, koji je organizirala TZ Grada Paga. Na sajmu su brojni izlagači izložili svoje proizvode i suvenire našeg otoka. Mi smo se predstavili školskom zadrugom Slani škoj i pokazali svoje proizvode koje kroz godinu vrijedno izrađuju naši učenici na čelu sa svojim nastavnicima.

Eva Šupraha, 3.g





ŽUPANIJSKA SMOTRA UČENIČKIH ZADRUGA

Dana 22. svibnja 2024. godine, sudjelovali smo na Županijskoj smotri učeničkih zadruga. Predstavili smo se našom zadrugom Slani škoj i izložili nove proizvode koje su naši učenici izradili sa svojim nastavnicama. Riječ je o svijećama u obliku ovčica koje su pravljene od voska i ovčjeg mlijeka. Među brojnim školama koje su također predstavljale svoje rukotvorine iz njihovih zadruga, naše su se ovčice istaknule i ponosno predstavile otok Pag! Postavili smo ovce u njihovo „prirodno“ okruženje. Kamenjar, slavlulja, smilj, sikavci i drugo otočno bilje naših pašnjaka, istaknulo je svu ljepotu našega kraja!

Uz to, izložili smo i naše svijeće s otočnim biljem za koje smo dobili treću oznaku HOP. Podsjećamo, jedina smo škola koja se ponosi oznakom HOP za tri naša zadržna proizvoda! Bio je ovo još jedan lijepi dan ugodno proveden promovirajući našu školu!

Marija Tičić, 1.g



STOLNI TENIS

ŽUPANIJSKI TURNIR

Četiri talentirana stolnoteniska igrača: Mihael Cik, Mate Kurilić, Antonio Kurilić i Roko Maržić, sudjelovali su na županijskom turniru održanom 28. studenog 2023. godine u Zadru. Ovo je natjecanje bilo važno jer su pobjednici imali priliku nastupiti na državnom turniru.

Turnir je započeo u 9 sati, a energija i uzbuđenje su rasli kako su se natjecatelji nadmetali za prestižno prvo mjesto. Ove godine je bilo značajno više natjecatelja nego prethodnih godina, što je samo dodatno podiglo razinu natjecanja i izazova.

Naša četvorica igrača pokazala su izvanrednu vještinu i predanost tijekom cijelog turnira, nadmašujući svoje protivnike u svakoj rundi. Njihov fokus, timski duh i tehnička spretnost su se istaknuli, donoseći im pobjede koje su ih dovele do finala.

Napetost je rasla kako se približavao kraj turnira. U odlučujućem meču, naši su igrači pokazali svoju izuzetnu igru i osvojili prvo mjesto, zasluživši priliku za sudjelovanjem na državnom turniru.

DRŽAVNI TURNIR

Mihael Cik, Mate Kurilić, Antonio Kurilić i Roko Maržić, imali su čast predstavljati svoju školu na državnom turniru u stolnom tenisu u Poreču. Ovaj događaj, održan 29. veljače 2024., okupio je preko 50 škola iz cijele Republike Hrvatske.

Putovanje prema Poreču započelo je dan prije turnira, 28. veljače 2024., kada su se Mihael, Mate, Antonio, Roko i njihova voditeljica i mentorica, Božena Tokić, uputili na put. Nakon četiri sata vožnje, stigli su u luksuzni Hotel Albatros Plava Laguna, smještaj osiguran od strane Hrvatskog školskog sportskog saveza.

Sljedećeg jutra, uzbuđeni zbog početka turnira, naši igrači krenuli su prema dvorani gdje su se suočili s jakom konkurencijom. U grupnoj fazi turnira, njihova prva borba bila je protiv ekipe iz Požege. Bez problema su savladali ovog protivnika, pokazujući visoku razinu vještine i koncentracije. Međutim, drugi meč protiv ekipe iz Vinkovaca bio je izazovan. Iako su Vinkovčani pružili snažan otpor, naši hrabri igrači su se borili do kraja. Nažalost, rezultat je bio 3-2 na sreću Vinkovčana.

Na kraju turnira, naša ekipa zauzela je izvrsno 9. mjesto među mnogim školama koje su sudjelovale. Ovaj rezultat svjedoči o njihovoj predanosti, talentu i radu, te predstavlja veliko postignuće za našu školu i zajednicu!

Mihael Cik, 2.u



NACIONALNA KVIZ LIGA

Učenici SŠ Bartula Kašića Pag, ove su školske godine opet sudjelovali u Nacionalnoj kviz ligi srednjih škola koju je pokrenula skupina entuzijasta iz Šibenika, ljubitelja kviza. Oni su se utorkom sastajali u šibenskom klubu „Azimut“ na večerima kviza gdje se i rodila ideja o kvizu srednjih škola Hrvatske. Jedan od njih, Krešimir Škugor, profesor Geografije i Povijesti u Medicinskoj školi u Šibeniku, doprinio je toj ideji ne samo kao profesor, nego i kao dobitnik nagrade kviza Potjera. Obzirom na odlično prošlogodišnje finale kada je naša ekipa „Bura“ završila u njemu, motivirano smo započeli novo natjecanje.

U školi se formiralo deset ekipa iz različitih gimnazijskih odjeljenja od 1. do 4. razreda, sljedećih naziva: Paške podlanice, Leteći medvjedići, Žabac Stanko, Meridijan, Mendule, Kalijev hidroksid, Lanterna, Futur 1., Lavanda i Glavoci iz buže. Od 10. mjeseca 2023. g., svaki drugi četvrtak navečer dolazili smo u školu na novi krug pitanja i rivalstva. Nije nam bilo teško izdvojiti to vrijeme, obzirom da je kviz jako zanimljiv i poučan, a također bila nam je to i prilika za druženje. Kviz se sastoji od 24 pitanja koja su podijeljena na tri skupine: slobodni odgovori, pitanje izbora i slikovna pitanja. Posebnost kviza jest glazbena podloga, pa su učenici morali prepoznati i autora zadanog glazbenog broja. Obzirom na veliki broj škola učesnica, a ove godine pridružili su nam se i učenici iz Bosne i Hercegovine i Srbije, bili smo formirani u divizije imenovane prema regionalnim obilježjima. Naravno, mi smo bili u diviziji „Donat“. Kako je vrijeme odmicalo i natjecanje ulazilo u ozbiljniju fazu, bilo nam je jasno da je veliko finale u Kući umjetnosti Arsen u Šibeniku moguće i ove godine. I dogodilo se! Nakon 8 kola, pozvani smo na završno finale koje se održalo 2. ožujka 2024. godine. Bili smo nagrađeni vikendom u Šibeniku pa smo, osim nastupa, imali vremena i za druženja, odmor i razonodu. Prvu večer družili smo se u klubu Azimut gdje je održan kviz timova čiji su članovi slučajnim odabirom bili učenici iz različitih škola. Tako je naš Luka Bukša bio tu večer u pobjedničkoj ekipi. Drugi dan ljubazni su nas domaćini proveli gradom, a posebno nam se svidjela Šibenska tvrđava - središte povijesne i kulturne baštine.

U konačnici, naša ekipa Paške podlanice osvojila je 16. mjesto u finalu, a mi smo na taj rezultat itekako ponosni jer je u natjecanju sudjelovalo preko 200 ekipa, iz više od 30 gradova! U ekipi Paških podlanica bili su: Marin Zubović, Roko Šupraha, Klaudio Festini, Luka Bukša, učenici 4.g razreda i Franko Galić, učenik 3.g razreda sa svojim proktoricama prof. Ljiljanom Martinović i Natašom Strugar. Radujemo se sljedećoj sezoni!

Mare Rumora, 3.g



PREDMET	UČENIK	RANG	MENTOR
INFORMATIKA	1. Filip Gligora, 2.g 2. Luna Dabo, 3.g 3. Ivana Maržić, 4.g	9. 4. 3.	Barbara Šikač
ENGLISKI JEZIK	1. Iva Dunđer, 2.g 2. Nika Šestan, 2.g	5. 5.	Daria Paro
TALIJANSKI JEZIK	1. Luna Dabo, 3.g 2. Ivana Valentić, 3.g 3. Franko Galić, 3.g	2. 3. 4.	Teuta Dragoslavić
MATEMATIKA	1. Leonardo Vokal, 2.g	2.	Sanja Maržić
KEMIJA	1. Leonardo Vokal, 2.g	4.	Lea Fabijanić
BIOLOGIJA	1. Hana Bukša, 1.g 2. Franka Fabijanić, 1.g 3. Franka Pogorilić, 1.g 4. Leonardo Vokal, 2.g 5. Iva Dunđer, 2.g	12. 11. 12. 3. 5.	Lea Fabijanić
GEOGRAFIJA	1. Mate Jurčević, 1.g		Ljiljana Martinović
ODBOJKA	1. Laura Fabijanić, 1.g 2. Monika Fabijanić, 1.g 3. Mia Jurčević, 1.g 4. Ana Marija Jurenec, 1.g 5. Eva Šupraha, 3.g 6. Simona Rukavina, 4.g 7. Karla Šćiran, 4.g 8. Zara Šegota, 4.g 9. Marija Buljanović, 4.g	2. mjesto u 1. skupini	Božena Tokić
KVIZ LIGA SREDNJIH ŠKOLA - FINALE	1. Franko Galić, 3.g 2. Luka Bukša, 4.g 3. Klaudio Festini, 4.g 4. Roko Šupraha, 4.g 5. Marin Zubović, 4.g	16.	Ljiljana Martinović (mentor) Nataša Strugar (volonter)

A review – *The importance of Being Ernest*



The Importance of Being Earnest is a play written by Oscar Wilde, who was a famous Irish writer and novelist. He was known for his clever and witty writing style. In this play, Wilde explores the themes of society's expectations and the hypocrisy of the Victorian era. It's a great example of his comedic genius.

The story follows two main characters, Jack Worthing and Algernon Moncrieff. Jack creates a fictional brother named Ernest to escape his dull life in the countryside, while Algernon invents an invalid friend named Bunbury to avoid his social obligations. As you can imagine, this leads to hilarious misunderstandings and complications. Romance is also a very important part of the play. Both Jack and Algernon fall in love with women who have a strong preference for the name "Ernest." This creates a series of comical situations and mistaken identities that keep the audience entertained. *The Importance of Being Earnest* is not only a comedy but also a social satire. Wilde uses humor and wit to criticize the social norms and hypocrisy of Victorian society. Through his characters, he highlights the stupidity of social expectations.

In my opinion, *The Importance of Being Earnest* is a funny play. Oscar Wilde's humor makes it an entertaining read. The play is filled with clever wordplay and humorous situations. What I love most about *The Importance of Being Earnest* is how it satirizes the upper class and their low values. The play's timeless themes of identity, love, and social events can still be relatable to this day, making it a relevant and thought-provoking piece of literature. Overall, I highly recommend *The Importance of Being Earnest* to anyone who appreciates clever wordplay and a good laugh. Even though it was written over a century ago, the themes and humor can be funny and relatable even to today's world.



Scenes from a movie *The importance of Being Ernest*, 2002.

Oscar Wilde

The Importance of Being Earnest



1

Oscar Wilde was an Irish playwright and poet who has left us many important and well-known all-time classics, such as *The Picture of Dorian Gray*, *An Ideal Husband*, and *The Importance of Being Earnest*. He was also known for his trials and jail sentence for homosexual acts and has died tragically at the age of 46. *The Importance of Being Earnest* is a timeless comedic masterpiece that satirizes Victorian society with sharp wit and humor. Set in the late 19th century, the play revolves around the complexities of identity, love and social expectations. Wilde's wit shines through the play's clever dialogue and the absurd situations the characters create.

3

So, the play actually uses the name Ernest both as a literal name and as an adjective – earnest, in meaning of being sincere, serious mature and composed. It's a play on words to satirize the social importance placed on the said qualities. Through a humorous lens, Wilde critiques the hypocrisy and artificiality of the upper class while providing a commentary on the human tendency to prioritize social norms over genuine connections, which is the main reason why the book was so enjoyable

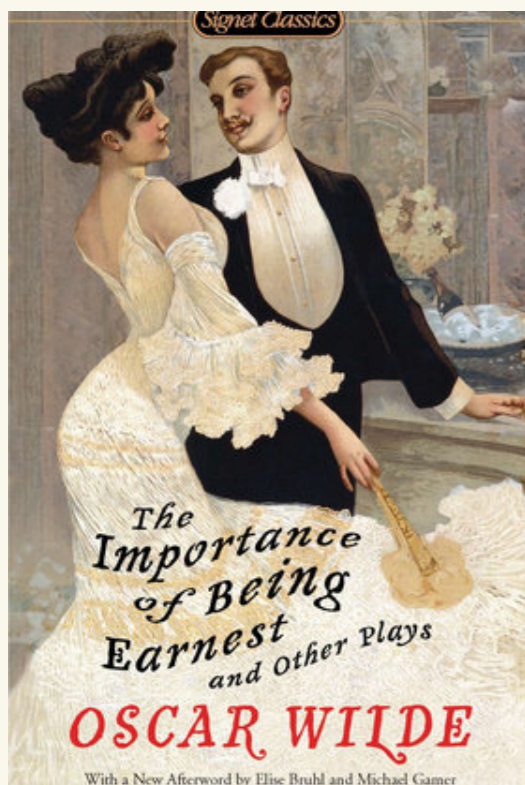
2

The characters Algernon and Jack lead double lives under the fictional names of „Ernest“, leading to a series of mistaken humorous situations. Jack goes by the name Ernest when in London, where he visits his friend Algernon and falls in love with his cousin Gwendolen, but when at home he claims Ernest is his brother. On the other hand, his friend Algernon comes to Hertfordshire, where Jack resides, in to introduce himself to Jack's ward Cecily as his brother Ernest. Gwendolen and Cecily are both in love with Ernest and want to get married, although they have no idea about who is Ernest truly, but liking them because of the meaning of the name itself.

4

It truly is an easy read because of its good structure and well-represented theme. It has left me thinking about the moral of the story, which was explained through a creative and a smart way, and Wilde's famous quote in which he explains the meaning of the play: *That we should treat all trivial things in life very seriously, and all serious things of life with a sincere and studied triviality*, in which he once again shows the criticism of the society he lived in. The play is also explainable in this modern age and day, where the society, in a way that Wilde criticizes, hasn't changed much, which once again proves the play's timeliness.

Klara Šanko, 4.g.



The Importance of Being Earnest Oscar Wilde

"The Importance of Being Earnest" is a satirical play by Oscar Wilde set in Victorian England. The story follows two men, Jack Worthing and Algernon Moncrieff, who create fake identities to escape their ordinary lives. Jack pretends to be his imaginary brother "Ernest" while Algernon often escapes to the countryside to visit his "invalid friend Bunbury." Confusion arises when both men use the same name, "Ernest," and fall in love with women who know them only by that name. Jack falls for Algernon's cousin, Gwendolen, and Algernon falls for Jack's ward, Cecily. The situation becomes even more complicated when both men want to marry their love interests.

The play follows humorous misadventures and the consequences of Jack's and Algernon's lies. The other, equally interesting and entertaining characters are Gwendolen Fairfax, Cecily Cardew, Lady Bracknell, Miss Prism, Dr. Chasuble, and butlers Lane and Merriman. I highly recommend this play to anyone who appreciates witty humor, clever wordplay, and social criticism. The characters are charmingly ridiculous, and the dialogue is full of creative jokes that keep you laughing throughout the play. The characters are energetic and memorable, and their interactions with each other are hilarious.



In my opinion, "The Importance of Being Earnest" is a play that is worth reading and watching and is guaranteed to make you laugh from start to finish. I highly recommend this play to anyone who is looking for a good laugh and an intelligently written story that critiques the social expectations and shallowness of not only Victorian society but also modern times. If you are looking for a play that is both hilarious and relaxing, filled with unpredictable plot twists and dynamic characters, then "The Importance of Being Earnest" is the perfect choice for you.

Ivona Burić, 4.g

HUMANITARNI RAD

„Ako ne možeš nahraniti stotinu ljudi, nahrani samo jednog.“ *Majka Tereza*



Ana Donadić i Marijeta Đurkin, 3.g - Humanitarni rad

Humanitarni rad je važan rad našega društva. To je aktivnost kojoj je cilj pomoći ljudima u potrebi koji su siromašni. U svijetu u kojemu živimo mnogi ljudi suočavaju se s raznim izazovima kao što su siromaštvo, glad, prirodne katastrofe, sukobi i slično. Humanitarni rad pruža pomoć tim ljudima. Jedna od najpoznatijih organizacija koja se bavi humanitarnim radom je Crveni križ. Ta organizacija pruža hitnu medicinsku pomoć, podršku u prirodnim katastrofama, pomaganje beskućnicima i onima ugroženima siromaštvom. Također, humanitarne organizacije fokusiraju se i na obrazovanje, poput UNICEF-a, koji pruža podršku djeci u siromašnim zemljama. Tu su i organizacije koje se bave zaštitom ljudskih prava, pomažu žrtvama nasilja i radu s izbjeglicama.

Humanitarni rad ima mnoge pozitivne utjecaje na pojedinca. Kada pomažemo drugima osjećamo se bolje i ponosni smo na sebe.

Ana Maria Mrkonjić, 2.u



Emma Allena i Ana Kralj, 3.g - Kruh naš svagdašnji

Humanitarni rad je prekrasan način da pokažemo ljubav i brigu prema drugima. Kada se posvetimo pomaganju, širimo ljubav na svijetu kao nevjerojatnu energiju. Svaki put kada pružimo podršku ili olakšamo nečiji teret, osjećaj topline i radosti širi se u našim srcima. To je kao da palimo svjetlo u tami i pokazujemo da smo tu jedni za druge, povezani ljubavlju koja ujedinjuje svijet.

Marijeta Đurkin i Ana Donadić, 3.g

INTERVJU TEO BUKŠA

Ove godine odlučili smo vam predstaviti našeg dugogodišnjeg nastavnika učenika ugostiteljskog usmjerenja, profesora Tea Bukšu.

Profesore Bukša, odrasli ste u Pagu. Kakva su Vam sjećanja na taj period života?

Odrastao sam u Pagu. Najbolji dio mog života je djetinjstvo koje sam proveo u svom gradu. Igrajući se kao i svi ostali. Nije bilo mobitela kao danas. U školu sam išao jedan tjedan u jutarnjem turnusu a drugi tjedan u popodnevnom turnusu. Nakon škole, slijedilo je pisanje domaće zadaće i kasnije se igrajući sa ostalim društvom iz razreda. U to vrijeme bile su popularne igre; nogomet, kuglanje, stolni tenis, igranje skrivača, špekule.... U slobodno vrijeme tj. Navečer iza 18.00 sati sam išao na probu dva puta tjedno tj imao satove učenja instrumenata preko Gradske glazbe Pag. U ono vrijeme Pag je bio puno živahniji, bilo je puno djece, Kada bi prošao kroz većinu ulica u gradu čuli bi se dječji glasovi, žamor i puno života, za razliku od danas. Pijaca – (Gradski trg) je bila centar događanja. Stanovao sam u samom centru grada tako da sam bio sudionik većinu događanja u našem gradu. Sjećam se kad je bio postavljen kip Jurju Dalmatincu na trgu, bilo je puno djece znatiželjnih što se to događa. Razni koncerti, karnevali, razne priredbe itd. Na samom trgu je bila otvorena Nama- robna kuća, Caffè bar „Gabela“, Bilo je otvoreno 20 tak Caffè barova, 15- tak ih je radilo cijelu godinu. U biti grad je disao punim plućima.

Jeste li pohađali osnovnu školu u Pagu?

Osnovnu školu sam pohađao u Pagu od 1 do 8- mog razreda. I to mi je najbolji period života.

Kako znamo da ste od malena aktivni u Gradskoj glazbi Pag, u kojoj dobi ste se uključili u njen rad i koji instrument svirate?

Imao sam 10 godina kad sam krenuo učiti svirati instrument U Gradskoj glazbi Pag –priključio sam se u orkestar kad sam imao 12 godina. Od 1977 godine, tako sve do danas - 47 godina djelovanja kroz tu Udrugu. Odabrao sam glazbeni instrument „Bas F“ ili „Tubu F“. Da ne zaboravim tijekom mog školovanja u Opatiji bio sam član Puhačkog orkestra Lovran, tako da sam svirao na koncertima i nastupao s njima po cijelom Kvarneru, u Bjelovaru i Našicama itd....

Kada ste se odlučili školovati u ugostiteljskoj školi, smjer konobar?

U srednju Ugostiteljsku školu sam se odlučio na kraju drugog polugodišta osmog razreda. Dvoumio sam se da li da idem u školu za električara u Rijeci ili u Ugostiteljsku školu u Opatiji za konobara. Ovo drugo je prevagnulo.

Gdje ste pohađali srednju ugostiteljsku školu i za što Vas je pripremila na tržištu rada?

Srednju ugostiteljsku školu sam pohađao u Opatiji. Već u trećem razredu srednje škole sam bio aktivan na raznim takmičenjima gdje sam predstavljao Opatijsku školu. Na kraju trećeg razreda dobio sam priznanje od Mentora u Hotelu Ambassador i Admiral za najboljeg učenika u praktičnoj nastavi. Također 1993 sam predstavljao Srednju školu Opatija na državnom prvenstvu ugostiteljskih učenika bivše države u Restauraciji Globus u Zagrebu, gdje sam te godine osvojio zlatnu medalju u dogotavljanju jela pred stolom gosta u flambiranju slanih palačinki Učka. Taj dio mi je ostao u najljepšem sjećanju kad primaš zlatnu medalju pred 3000 gledatelja i sudionika. Nakon završetka 4-tog razreda i mature, imao sam dosta ponuda za stalan posao u Opatijskim hotelima i a la cart restorana međutim ja sam se ipak odlučio da se zaposlim u svom rodnom gradu.

Gdje ste sve radili prije nego što ste se zaposlili u našoj srednjoj školi? Čuli smo da ste radili i u hotelu „Pagus“?

Prije nego što sam se zaposlio u Srednjoj školi Bartula Kašića Pag, radio sam u dosta ugostiteljskih objekata. Nakon završene srednje škole zaposlio sam se u UTRO PAG (Ugostiteljsko turistička radna organizacija). Nakon dvije i pol godine postavljen sam na radno mjesto šefa sale tako da sam bio najmlađi djelatnik koji je bio postavljen za šefa sale na cijelom otoku. Nakon dvije godine firma mijenja ime u Hoteli Pag i u međuvremenu radim na mjestu Šefa servisa tj Direktora radne jedinice grad. Pod mojim nadzorom su bili Restoran Smokva, Restoran Dubrava i Hotel Jadran. Kasnije sam radio u Šimunima u jednom restoranu, nakon toga sam radio u Hotelu Pagus na radno mjesto voditelja restorana i poslije u restoranu Beledvir u Pagu na mjesto šefa sale. Osim toga iza mene je puno radnih sati u organiziranju svečanih prigodnih obroka: banketa, buffeta i cocktail party-ja i zadnje vrijeme organiziranja cateringa.

Koliko dugo radite u SŠ Bartula Kašića Pag i koje su Vaše obaveze i iskustva u radu s učenicima?

U Srednjoj školi Bartula Kašića Pag radim od 2005 godine. Obaveze su velike jer očekujem da naši učenici završe ugostiteljski smjer te da se što bolje snađu i prilagode na tržištu rada, a naročito smjer „konobar“ koji je u zadnje vrijeme degradiran te želim da ponovno to zanimanje bude atraktivno i zanimljivo kao nekada. Pokušavam učenicima – budućim konobarima pokazati kroz primjere i nove metode, da konobar ne može biti svatko i bilo tko tko nema završeno odgovarajuće znanje. Kroz teorijsku i praktičnu nastavu učenicima – budućim konobarima, pokazujem da konobar mora znati, pričati s gostima, treba znati napraviti dobru kavu, dva puta za redom, poznavati sljubljanje vina sa jelima, znati se ponašati i znatii bonton te ostale manire dobrog konobara. Također da konobar mora znati barem dva strana jezika. Naravno treba biti strpljiv.

U kojim su najzahtjevnijim aktivnosti sudjelovali naši učenici u školi i izvan škole pod Vašim vođenjem i mentorstvom?

Radili smo i sudjelovali na raznim projektima i manifestacijama: sudjelovanje u pripremanju pripremljenih radova i posluživanju na toplo-hladnom buffet prije dvije godine u Budimpešti za 150 uzvanika, usluge cateringa prigodom 70 godina turizma u Novalji za 100 uzvanika, sudjelovanje svake godine u organizaciji i pripremanja jela na Gradskom Božićnom domjenku za 500 uzvanika na gradskom trgu, sudjelovanje na Danima vina i gastronomije Zadarske županije, sudjelovanju u pripremanju stolova i posluživanju jela na Danima otvorenih vrata u našoj školi, sudjelovanje prošle godine u prezentaciji naše škole i Zadarske županije u Beču te brojni drugi angažmani.

Znamo da vrlo uspješno sa svojom suprugom vodite ugostiteljski objekt Konoba „Bodulo“? Recite nam nešto o tome?

Evo već 13 godina supruga i ja vodimo ugostiteljski obrt - objekt Konoba Bodulo. U svom jelovniku nudimo većinom domaća autohtona jela koja nalaze put do gostiju. Trudimo se da prezentiramo autohtona jela koja smo vratili iz zaborava. Danas sve više gostiju traže nešto autohtono – domaće. Mi smo se odlučili za drugačiji jelovnik od ostalih restorana i ispočetka je bilo teško pridobiti goste koji su mislili da su naša hrvatska jela: čevapčići, pljeskavica, miješano meso itd. Sada kada su shvatili da Hrvatska a naročito naš otok Pag ima što pokazati gostima, Rado se ponovno vraćaju u naš ugostiteljski objekt. Začetnici smo i organiziranog pripremanja cateringa za svečane prigode sa domaćim autohtonim jelima a kojima su naručitelji tih prigoda veoma zadovoljni. Između ostaloga: organizacija toplo hladnog buffeta u Zadru, Zagrebu, Bledu, Budimpešti itd.. Ujedno smo i jedni od nosioca oznake posebnog standarda - certifikata Pag na meniju koji je pokrenut od naše Srednje škole Bartula Kašića Pag, i svih turističkih zajednica na našem otoku.

Što biste poručili svim učenicima koji se školuju za rad u ugostiteljstvu?

Kad se odluče za smjer konobara neka im ne bude žao. Kao prvo htio bih im reći da se ne trebaju bojati za svoju budućnost što se tiče svog zaposlenja jer danas su konobari uz kuhare najtraženiji radnici na tržištu rada. Konobar je zanimljivo zanimanje a prednosti su: upoznavanje gostiju, upoznavanje njihovih kultura, stjecanje kompetencija koje uz svakodnevni rad dobiju kompletnu ličnost i osobnost te samouvjerenost. Mogućnost daljnjeg školovanja i napredovanja. Danas sutra da budu vlasnici nekog restorana. Pristojna zarada. Na kraju često kažem da konobar radi najljepši, ali najteži posao na svijetu. Teško je raditi s ljudima ali treba izdvojiti: lijepe trenutke koje imaju na poslu, ljude koje susreću, situacije u kojima se nalaze svakodnevno, restoran u kojem radi podiže njegovu reputaciju-postaje bolja osoba. Samo hrabro naprijed!

Zahvaljujemo Vam na iskrenim odgovorima i želimo Vam još puno uspjeha i zadovoljstava u daljnjem radu!

Ante Zubatović i Mihael Cik, 2.u



PREDSTAVLJAMO BIVŠE UČENIKE VLATKA VUČIĆ MARASOVIĆ

Otkada smo u školi osnovali Alumni klub, počeli smo razmišljati o tome tko bi nam mogao biti prvi intervjuirani član. Nismo predugo dvojili jer se današnja sugovornica među prvima upisala postavši njegovim doživotnim članom. Među svim aktivnostima koje ćemo planirati s članovima alumni kluba, ovo je prva - intervju s gđom Vlatkom Vučić Marasović.

Na samom početku, hvala Vam što ste pristali na intervju za školski list „Bartolomeo“, za rubriku Predstavljamo bivše učenike. Naziv rubrike nameće nam i prvo pitanje o obrazovanju, točnije srednjoškolskom obrazovanju u Pagu. Jeste li dvojili ili je srednja škola u Pagu bila Vaš prvi izbor?

Hvala vama što ste me pozvali sa vam budem gost, čast mi je i zadovoljstvo pričati o svojim divnim danima u ovoj srednjoj školi. Paška srednja škola, koja je tada nosila ime CUO Vinko Fabijanić Alexa, bio je moj prvi i jedini izbor. U to vrijeme bila su samo dva usmjerenja - ekonomska i ugostiteljska škola, veliki dio nas iz osnovne škole izabrao je ekonomski smjer tako da smo u razredu ostali gotovo svi iz osnovne škole.

Iz osobnog iskustva znamo da su najupečatljiviji prvi dani u srednjoj školi. Kakvi su bili Vaši prvi dojmovi o srednjoj školi?

Iako je to bilo zaista davno, ono čega se najviše sjećam su nova lica koja su se pojavila, a to su drage kolegice i kolege iz Kolana, Novalje i Barbata. Vrlo brzo smo svi „kliknuli“ i u tren postali jako složan razred, od prvoga dana. A onda posebno upoznavanje našeg razrednika Ivica Gubića. Prvih dana početka te školske godine on je bio odsutan, samo su nam rekli: „Ivica Gubić bit će vaš razrednik“. A onda se jednog dana pojavio ON, na prvu smrknuta lica, u crvenoj majici i trapericama. „To je on, to je on“, rečenica je koje se posebno sjećam da smo svi šaptali. A onda se rodila ljubav na prvu. Ostao je naš najdraži profesor, a mi smo ostali njegov najdraži razred (da se ostali ne uvrijede, ali jesmo).

Kakva su sjećanja na razredne kolege, vaša druženja i zajedničko odrastanje u školi i izvan škole na otoku Pagu?

Mogu kazati da sam imala djetinjstvo i odrastanje kakvo bi samo poželjeti netko mogao. Već sam ranije spomenula da smo bili razred jako složan, razred čiji je moto bio „svi za jednoga, jedan za sve“, razred koji je zahvaljujući upravo profesoru Gubiću imao onaj osjećaj pripadnosti, odgovornosti, ravnopravnosti, poštovanja, uvažavanja, humanosti, jednakosti, zajedništva i radosti. Kada bi nastao problem, razrednik bi to riješio mudro s dozom blagosti, ali i oštrinom i odlučnošću kada je trebalo. O našem zajedništvu svjedoči i činjenica da kada je preminuo, svi smo se, i nakon više od 30 godina od završetka srednje škole, osjećali kao da smo izgubili člana obitelji. O našoj povezanosti govori i to da smo i dalje u kontaktu, da se nalazimo kada god možemo, ali i da Novaljku Ivanu Pehovac još uvijek zovemo „predsjedniče“. Ona nam je naime bila dugogodišnji predsjednik razreda. Što se tiče dijela izvan škole...pa imali smo provode za pamćenje. Srećom tada nije ni bilo mobitela ni snimanja

Mislim da smo se puno bolje i ljepše zabavljali nego što se mladi danas zabavljaju. Nismo imali ništa, a imali smo sve. Imali smo jedni druge, nalazili smo se po kućama, imali smo gitaru, pjesmu, cijela plaža je bila naša...tu i tamo nalazili smo se po kafićima, imali smo dva diska - Menego i V Magazin, i tamo smo svi izlazili. Imali smo „naš privatni svemir“, živjeli smo u jednoj sigurnoj sredini u kojoj su se svi poznavali, nije bilo većih opasnosti pa mislim da su i naši roditelji tada bili bezbrižniji nego što su današnji. Megalomansko Zrće je srećom došlo tek kasnije. Mi smo izlazili na Zrće dok su postojala tek dva bara i to je bilo super. Smatram velikim blagoslovom što sam odrasla u maloj sredini, jer kolege iz razreda zapravo su bili i ostali prijatelji. To je neprocjenjivo. I danas se nalazimo kad god možemo, a međusobno se nazivamo „generacija“. Kasnije su se mnogi povezali i kumstvima. Evo, moja „zadnja klupa“- Marijana, Domenika i Sandra, svaka je nekoj kuma. Moja Marijana i ja smo četiri puta bile kume jedna drugoj.

Sigurno ste imali najdraži predmet ili najdražeg profesora/icu?

Osim profesora Gubića, posebno bih izdvojila profesoricu Editu Denona koja nam je predavala Hrvatski jezik i prof Zrinku Peranić iz Glazbenog. Iz sadašnje perspektive gledajući kada imam sina koji je već odrasla osoba i kćer koja ide u osnovnu školu, mogu sa sigurnošću reći da o samom profesoru ovisi to koliko će ti neki predmet biti drag ili ne, koliko će te za njega zainteresirati. Profesorica Edita je bila dovoljno stroga, ali i dovoljno zabavna i zanimljiva, posebno u dijelu književnosti. Imali smo tada i dramsku u kojoj smo obrađivali razna književna djela i postavljali ih na pozornicu, bilo je to jedno divno razdoblje. Mislim da upravo te slobodne aktivnosti za koje te profesor zainteresira imaju velikog utjecaja i na predmet iz kojeg te aktivnosti proizlaze. Smatram da je općenito hrvatski jezik jako bitan, posebno u današnje vrijeme kada se sve češće standardni hrvatski jezik zamjenjuje engleskim inačicama. Profesorica Zrinka Peranić svojom je osebnjuošću i pristupom glazbenom odgoju svih nas „zarazila“ glazbom. Način na koji je ona s nama radila bio je poseban. Svi smo ili pjevali ili svirali. Jako draga, pristupačna. Dovoljno stroga da moraš naučiti za dobiti dobru ocjenu, bila je i Vesna Fabijanić. Ona, kada bi nam i našla šalabahter ili „šverc“, uzela bi ga za uspomenu. Jednom je taj šalabahter bio toliko dug i savršeno složen u harmoniku da ga je objesila na sebe kao kravatu. Vjerujem da je i neki naš šalabahter nedavno bio izložen u školi.

Koliko je to bilo značajno za nastavak Vašega obrazovanja, izbor studija ili profesionalne odabire?

Obrazovanje bilo koje vrste je bitno. Ono ti daje širinu znanja, posebno predmeti u kojima stječeš znanja iz opće kulture. Konkretno u mom slučaju, ekonomija nije bio moj daljnji izbor. Upravo kroz srednjoškolsko obrazovanje polako sazrijevaš i neki su ti ciljevi u životu malo jasniji. U školi sam stekla taj temelj u obrazovanju, shvatila sam da ekonomski predmeti nisu ono što me zanima, ali sam shvatila i to da mi je blisko i drago sve što se tiče umjetnosti. Sve sam češće počela listati razne enciklopedije iz područja umjetnosti koje je moja mama imala na policama, a koje su često bile na talijanskom jeziku kojeg nisam poznavala jer tada se u paškoj osnovnoj i srednjoj školi nije učio taj jezik. Baš sam se bila zainatila da ću ga sama naučiti, pa se tako i dogodilo. Odmah nakon mature nisam uspjela upisati željeni studij u Zadru, taman je počeo Domovinski rat, a znamo da je Zadar bio na udaru neprijateljskih napada pa se možda dobro i poklopilo da tu godinu pauziram. Na kratko sam otišla raditi u Italiju, tamo dodatno usavršila jezik, a godinu dana nakon toga bez problema na Filozofskom fakultetu u Zadru upisala Talijanski jezik s književnošću i Povijest umjetnosti.

Danas živite i radite u Zadru. Vaša je biografija stvarno bogata. Teško nam je bilo odabrati ključne faze u Vašem profesionalnom radu pa se nadamo da nećemo izostaviti nešto jako važno i da ćete nam pomoći i nadopuniti nas. Vaši početci bili su na Hrvatskoj radio televiziji - radio Zadru. Recite nam nešto o tom periodu Vašeg života.

Zapravo moji početci su bili na Radio Pagu. Tada je tek osnovana ova radio postaja i svi smo bili volonteri stvarajući nešto sasvim novo. Nakon što sam upisala fakultet u Zadru ubrzo je bila raspisana audicija za voditelje na Radio Zadru koju sam uspješno prošla. Nisam imala namjeru tamo za stalno raditi, moja neka vizija je bila završiti fakultet i raditi u nekom muzeju po mogućnosti u Italiji, no sudbina je drugačije odredila. Na Radio Zadru ostala sam 15 godina.

Inače, moj početak rada na Radio Zadru svodio se na snimanje anketa i govorne vježbe, jer tada nisi mogao u eter ako nisi imao savršenu dikciju i izgovor. Unatoč tome što sam imala dobru dikciju, koju sam zahvaljujući pokojnom ocu gradila od malena, u mom izgovoru bilo je dosta „paškog“ pa sam na tome trebala raditi. Prošlo je sigurno pola godine od mog dolaska na radio pa do ulaska u eter. Bila sam honorarac dvije godine, a onda mi se pružila mogućnost stalnog zaposlenja. Zaposlila sam se, završila studij i uživala u svom voditeljskom, novinarskom i uredničkom poslu. Bilo je tu divnih situacija, ali i teških i stresnih ponekad. Radio je najbrži medij i trebaš znati reagirati u trenutku, biti brz, napisati kratku vijest, javiti se u eter. Kada sam bila spiker u vijestima (koje idu u živo), puno puta bi me uhvatio napadaj smijeha, posebno ako bi vijesti čitala u paru s kolegicom Vladom. U tih 15 godina iza mene su ostali brojni tereni, pisanja vijesti u vožnji, na koljenima, javljanja s terena u kriznim situacijama, ali i snimanja divnih reportaža među ljudima, vođenja programa u živo, emisija iz raznih područja. Dugo godina pratila sam turizam, u to vrijeme još su postojali takozvani „sektorski novinari“. Tada sam bila i član Udruženja turističkih novinara i pisaca o turizmu - FIJET pa sam jedne godine zajedno s ostalim članovima iz Hrvatske boravila 15 dana u Egiptu na Kongresu turističkih novinara svijeta. Bila sam i među novinarima koji su bili dio ekipe Hrvatske turističke zajednice u projektu Lijepa naša Hrvatska i s njima obišla gotovo cijelu Hrvatsku. Godinama sam vodila i Pomorsku večer, a tu su mi najviše ostala u sjećanju želje i pozdravi za naše pomorce. Mi na Radio Zadru bili smo kao jedna velika obitelj. Od mog odlaska s radija 2008. mnogo se toga promijenilo. Nekih više nema, neki su otišli u mirovinu, a dio koji je još ostao na radiju sada spada u onu „stariju“ ekipu. Došlo je puno mladih, što je sasvim normalno, a i radio se spojio s televizijom što ranije nije bio slučaj. Iako sam fizički otišla s radija, radio iz mene nikada nije. I neće, jer to je moja prva ljubav, a kolege s radija su dio moje obitelji. Mislila sam da ću do mirovine taj posao raditi jer sam ga baš voljela, iako je bilo trenutaka kada sam poželjela neko mirnije radno mjesto i više slobodnog vremena. Međutim, jednoga dana otvorila mi se mogućnost novog izazova u životu, prelaska u Zadarsku županiju točnije vođenje Odsjeka za odnose s javnošću.

Kada započinje Vaš interes za odnose s javnošću? Što ste sve u toj domeni radili, postigli, koje su bile i jesu Vaše obveze i postignuća?

Zapravo se to dogodilo slučajno. Raspisan je natječaj za voditelja Odsjeka za odnose s javnošću, a ja sam baš u tom razdoblju života bila pomalo umorna od terena, radnih blagdana, praznika i vikenda jer sam imala malo djeteta. Pomislila sam kako bi bilo dobro raditi posao u kojem ću imati radno vrijeme (iako se kasnije uspostavilo da ni ovaj posao baš nema radnog vremena) i više vremena za dijete i obitelj. Prihvatila sam izazov i krenula u odnose s javnošću. Prvo vrijeme bilo je to uhodavanje jer sam sada bila s one druge strane, no kako sam već do tada imala veliko novinarsko iskustvo što je poželjno u ovom poslu, vrlo brzo sam svoj Odsjek za odnose s javnošću podigla na visoku ljestvicu. Učlanila sam se u Hrvatsku udrugu za odnose s javnošću, jedino strukovno udruženje koje okuplja stručnjake iz ovoga područja, i od samih početaka bila aktivna. Na redovitim izborima 2017. i 2020., izabrana sam za voditeljicu Dalmatinske podružnice HUOJ-a i još uvijek vodim podružnicu. U mandatu od 2017. do 2020. obnašala sam i dužnost članice Suda časti Hrvatske udruge za odnose s javnošću, a dvije godine za redom bila sam i članicom žirija strukovne nagrade HUOJ-a Grand Prix. Te aktivnosti su mi uvelike pomogle u unapređenju posla, a kako bih još više naučila, upisala sam poslijediplomski specijalistički studij Odnosi s javnošću na Fakultetu političkih znanosti u Zagrebu i stekla akademski naziv Sveučilišne specijalistice iz odnosa s javnošću. Od dolaska u Županiju aktivno sudjelujem i u svim aktivnostima koje provodi Hrvatska zajednica županija u dijelu odnosa s javnošću ili u realizaciji seminara i manifestacija. Zamjenica sam predsjednice radne skupine za odnose s javnošću Hrvatske zajednice županija unutar koje se stalno educiramo i usavršavamo. Kruna moje karijere u odnosima s javnošću bilo je priznanje struke za 2022. godinu kada sam dobila PRO PR GLOBE AWARDS, međunarodno priznanje za rad. I dalje radim na sebi, usavršavam se jer smatram da je cjeloživotno učenje važno. Trendovi se mijenjaju, suočeni smo s novim tehnologijama, kako u životu tako i u poslu, i da bismo bili uspješni konstantno moramo ulagati u sebe i svoje znanje, ali i svoje iskustvo prenositi mlađim generacijama. Odnosi s javnošću su relativno mlado zanimanje, sada srećom postoje obrazovne institucije koje obrazuju za ovo zanimanje pa vjerujem da ćemo se kao struka i dalje razvijati i jačati.

Međutim, bez obzira na vrlo zahtjevan posao, poznato nam je da se istodobno, već dugi niz godina, bavite vođenjem (moderiranjem) programa i pisanjem scenarija za razne manifestacije?

To je moja strast i ono što zapravo najviše volim raditi. Na pozornici sam od kada znam za sebe, počevši od školskih priredbi do svjetala pozornice dvorane Lisinski. Više od 30 godina bavim se vođenjem programa i pisanjem scenarija za razne manifestacije poput smotri klapa i klapskih susreta, sportskih događanja, a unatrag nekoliko godina vodila sam važnije državne protokole: proslavu Dana državnosti u Uredu predsjednice RH za vrijeme mandata Kolinde Grabar-Kitarović, svečane akademije u povodu Dana oružanih snaga RH u dvorani Lisinski u Zagrebu, obljetnice osnutka Zapovjedništva za potporu Oružanih snaga RH te središnje svečanosti programa obilježavanja VRO „Oluja“ u Kninu. Angažirana sam više puta bila i od strane Ministarstva mora, prometa i infrastrukture, a gotovo redovito vodim i ostale obljetnice iz Domovinskog rata kao što je obilježavanje VRO Maslenica. Dugogodišnju suradnju imam i s klapom Sveti Juraj HRM pa sam im tako vodila koncert u povodu 15 godina osnutka u koncertnoj dvorani Vatroslav Lisinski.

Na svim manifestacijama koje vodite sveprisutan je i Pag, mjesto Vašeg odrastanja?

Pag je moj grad i tu se uvijek najbolje osjećam. Tu je moje djetinjstvo, moja mladost. Kako inače cijenim baštinu u svakom pogledu, tako i kulturnu baštinu svoga grada predstavljam gdje god mogu. I uvijek imam neki detalj našeg Paga. Bila to čipka, ročini, peruzini, jaketin, komad odjeće oslikan čipkom, bilo što... nešto mora biti. Pa mi u Pagu imamo najbogatiju kulturnu baštinu, imamo se itekako čime pohvaliti. I to bismo svi trebali raditi.

S obzirom da imate obitelj, kako usklađujete sve poslovne i obiteljske obaveze?

Imam najboljeg supruga na svijetu, najbolju djecu i najbolju mamu. Svi oni uskaču kada god zatreba, suprug najviše. No, i sam trebaš biti posložen i organiziran, jer kada sebi planski složiš dan, onda stigneš obaviti i poslovne i privatne obveze. I ostane ti vrijeme koje koristiš za svoje gušte. Naravno da se puno puta zna dogoditi da sam zbog posla ili neke edukacije odsutna više dana, tada nastupaju moji. Suprug zna i kuhati i spremati, sin je odrasla osoba koja je sve s vremenom naučila, a kći iako još školarka sasvim je samostalna. Mama živi u Pagu i u mirovini je pa kada god treba dođe u Zadar i preuzme dio moga kućanstva.

Znamo da volite paški karneval i ne propuštate sudjelovati u njemu? Koliko Vam je to važno?

Meni je karneval itekako važan. Odrasla sam u karnevalu, još dok sam mala bila mama me oblačila u maškare, a i ona sama je šivala za karneval i aktivno sudjelovala. Ne znam jesam li koju karnevalsku povorku propustila, osim ako sam bila bolesna. Kada čujem paško kolo, kako bi Branko rekao, srce eksplodira. Ja svoj godišnji odmor prilagođavam i ljetnom, a posebno zimskom karnevalu. Unazad 10-ak godina imam svoju karnevalsku ekipu, moje „karnevalistice“ s kojima sudjelujem u kreiranju kostima. Od ideje do realizacije. One su te koje zapravo sve odrade, kako sam ja u Zadru i uvijek imam puno obaveza ne mogu toliko često dolaziti u Pag dok se šivaju kostimi, ali zato kasnije odradim ono što najbolje znam- a to je PR. Meni je to moja zona opuštanja, sva naša druženja su relaks uz puno smijeha. Svi moji karnevalski kostimi imaju posebno mjesto u ormaru jer vrijede jako puno, čuvam ih s istom pažnjom kojom čuvam i narodnu nošnju.

Nađete li vremena za hobije, bavljenje sportom? Kako održavate kondiciju?

Naravno, to je sastavni dio moga života. Rekla bih stil života. Bez fizičke aktivnosti teško da bih mogla izdržati raditi sve što radim. Dugo godina bavila sam se Krav Magom, izraelskom tehnikom samoobrane, čak sam neko vrijeme bila i trener djeci. Onda je došla pandemija korona virusom pa smo stali kao i mnogi klubovi. Tu i tamo „obnovim“ znanje i malo treniram s nekim od nekadašnjih partnera, ali sada su moji treninzi uglavnom u teretani jer tamo odem kada mogu i nisam vezana uz termin. Nekada je to u rano jutro prije posla, nekada odmah iza posla ili kasnije navečer, sve ovisi o mojim obavezama.

Ali, trening se mora odraditi, i zbog tijela, ali više zbog glave. Trening je jako važan općenito za stanje organizma. Volim puno hodati, imamo psa haskija koji traži puno šetnje, a planinarenje je isto tako moja velika strast. Suprug i ja smo na Velebitu kada god možemo. Prošli smo gotovo cijeli Velebit, u tri dana smo pod punom opremom u ruksaku - šatorom, vrećama za spavanje i ostalim potrebnim stvarima za preživljavanje u divljini prošli 55 km u sklopu Highlander Velebita, a u rujnu se spremamo na 100 km u 5 dana ...

Odnedavno u našoj školi postoji alumni klub bivših učenika i djelatnika i znamo da ste njegov član. Prvi intervjuirani član. Koliko se često „vraćate“ u srednju školu?

Izuzetno sam počašćena što ste mene izabrali da budem prvi intervjuirani član. Kako ne živim u Pagu, tako i nisam često u školi, ali obavezno dođem kada slavimo godišnjicu mature. Tada se okupimo u „našem“ razredu, zadnjem do zbornice. Veselim se i svakom događaju koji organizira srednja škola i tada se rado odazovem pozivu. Još uvijek su tamo neki profesori koji su meni predavali, primjerice profesorica Sanja Maržić.

Što biste savjetovali i poručili današnjim učenicima srednje škole?

Da budu ustrajni u svojim planovima i da znaju da su im mnoga vrata otvorena. Želim još jednom naglasiti da je obrazovanje važno i da nastave sa svojim školovanjem. Ako ne upišu fakultet koji su htjeli, neka pauziraju godinu - dvije koliko treba dok ne upišu što žele. Sada kada smo članica EU, mnoge druge mogućnosti su otvorene, mogu se školovati i u drugim zemljama EU, ali neka se vrate u svoju Domovinu. Posla ima tko želi raditi, no trebaju biti svjesni da treba ići korak po korak i prihvaćati poslove koji im se nakon školovanja nude. Ne treba birati. Budite uporni, vrijedni i učite stalno jer samo tako možete uspjeti.

Preostaje nam samo zahvaliti gđi Vlatki Vučić Marasović na ovako iscrpnom i iskrenom intervjuu punom lijepih sjećanja, iskustava i savjeta koje je podijelila s nama i što je bila i ostala podrška našoj školi, danas i kao doživotni alumni član.

Leona Škunca, 3.g





Proslava 70. obljetnice organiziranog turizma u Novalji

U listopadu 2023. godine, učenici 2. i 3. razreda Srednje škole Bartula Kašića Pag, prisustvovali su proslavi 70. obljetnice organiziranog turizma u Novalji. Konferencijom naziva Turizam 2030 „The Future is Now”, grad Novalja obilježio je 70 godina organiziranog turizma, a tim povodom naši su ugostitelji pripremili gastro prezentaciju pod nazivom Novaljska tavula.



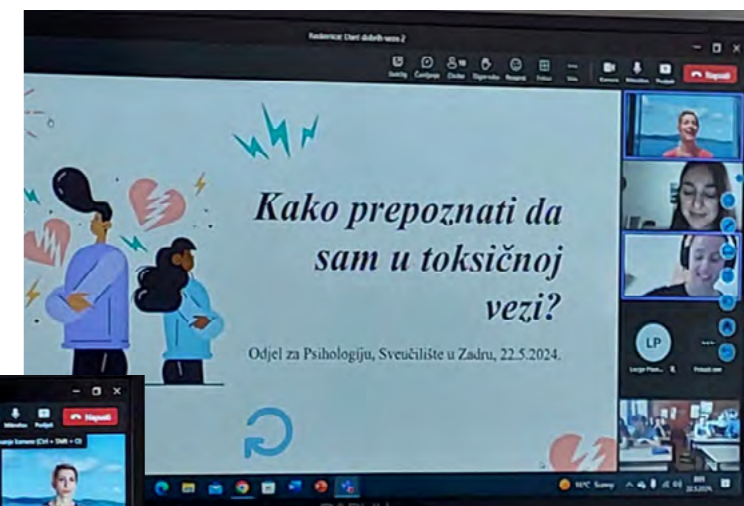
VIJESTI U FOTOGRAFIJAMA



Island Pag Trail

Sudjelovali smo na još jednom Island Pag Trailu u organizaciji TZ Općine Kolan. Ponosni smo što su naši kuhari i konobari, na čelu sa svojim mentorima, bili zaslužni za brojna jela koja su natjecatelji mogli degustirati. Vjerujemo da smo i ovoga puta uspjeli istaknuti one otočne esencije za koje nikako ne želimo da padnu u zaborav.

Sudjelovanje na manifestaciji Dani dobrih veza u osnovnim i srednjim školama Zadarske županije
 Cilj manifestacije je potaknuti nenasilno rješavanje sukoba i razvijanje asertivnosti u komunikaciji, prevencija nasilja u mladenačkim vezama i zaštita mentalnog zdravlja mladih.



VIJESTI U FOTOGRAFIJAMA

Obilježavanje Dana sjećanja na žrtve Domovinskog rata

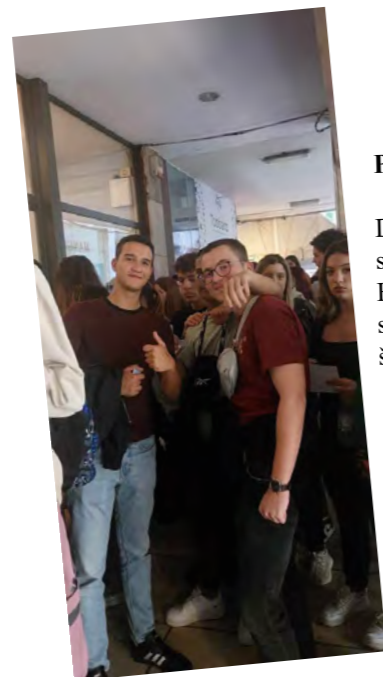
Predstavnici Vijeća učenika sa svojim nastavnicama i ravnateljicom na simboličan su način obilježili Dan sjećanja na žrtvu Vukovara i Škabrnje i Dan sjećanja na žrtve Domovinskog rata. Uz paljenje svijeće na muralu posvećenom gradu-heroju Vukovaru, profesorica povijesti Mirjana Škoda kratko je podsjetila na te teške dane i njihov značaj u našoj današnjoj slobodnoj zemlji.



Preventivne aktivnosti

Dana 16. travnja 2024. godine u Domu kulture u Pagu, prof. dr. sc. Marina Nekić s Odjela za psihologiju Sveučilišta u Zadru, održala je predavanje na temu Mladi i opijati.





Posjetili smo HNK u Zadru

Dana 27. listopada, učenici 3.g i 4.g razreda posjetili su HNK u Zadru te pogledali „Predstavu Hamleta u selu Mrduša Donja“. S oduševljenjem su pratili svaku minutu ove kultne drame Ive Brešana koja nas je nasmijala do suza.



Predavanja policijskih službenika

Dana 5. veljače 2024. godine, policijski službenici za prevenciju i policijski službenici Odjela kibernetike Policijske uprave Zadarske županije, održali su predavanje za učenike završnih razreda. Predstavili su kampanju „Dvije djevojčice“ s ciljem osvještavanja rizika kojemu su izložene djevojke koje su privlačnim ponudama o zaposlenju ili iz nekih romantičnih razloga odlučile putovati u druge zemlje.

Uz to, učenicima je predstavljena i preventivna kampanja koja se naziva Web heroj, pod sloganom Ulovi lika s weba koji tvoje eure vrebaju, a provodi se kako bi se učenicima približila važnost znanja o pojavnim oblicima kibernetičkog kriminala, opasnostima te mjerama prevencije i zaštite.

U istoj organizaciji održano je i predavanje za učenike prvih razreda te je predstavljena kampanja Web heroj i projekt Zdrav za 5 – projekt prevencije ovisnosti i zlorabe droga. Projekt „Zdrav za 5“ usmjeren je na prevenciju ovisnosti i zlorabu droge. Učenici su bili informirani o ovlastima koje policijski službenici mogu primijeniti prema počiniteljima kaznenih radnji te o sankcijama u slučajevima zlorabe droga.

VIJESTI U FOTOGRAFIJAMA

VIJESTI U FOTOGRAFIJAMA



Naši su učenici sudjelovali u projektu STEMI Education - Škola budućnosti

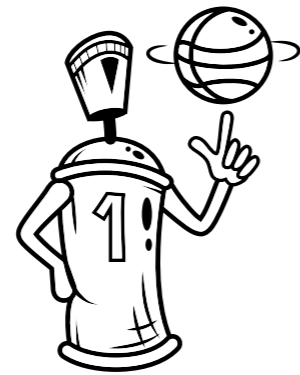
Posjetili su završni dan konferencije „Innovation Day“ održan na Infobip kampusu „Alpha Centauri“ u Zagrebu te su prisustvovali na brojnim predavanjima i radionicama. Također, okušali su se u sastavljanju raznih robota i modula kao i u natjecateljskom dijelu konferencije.



Radionica Pun ruksak kulture-otočni ruksak, održana je u organizaciji Ministarstva kulture, a vodio ju je gospodin Branko Trajkov, nekadašnji bubnar grupe Zabranjeno pušenje. Na radionici su sudjelovali učenici 3.g razreda s predmetnim nastavnicima te su se svi sudionici okušali u sviranju instrumenta djembe.

U provedbi navedenog programa, u našoj je školi održana i predstava pod nazivom Marta i sedam strahova. U predstavi je naglasak bio na mentalnom zdravlju o kojemu često ne brinemo kao o fizičkom zdravlju. Bez obzira na sve strahove i probleme koji nas muče, važno je optimistično razmišljanje i razvijanje pozitivne slike o sebi.





STREET ART RADIONICA

Naše su učenice sudjelovale na Street art radionici u Novalji koju je vodio jedan od najpoznatijih zagrebačkih grafitera Slaven Kosanović Lunar. Najprije je umjetnik Lunar vodio edukativnu radionicu o grafitima, a kasnije su učenice imale priliku izraziti svoju umjetničku stranu kroz crtanje grafiti na papiru, a potom i oslikavanja velikog grafiti na zidu.





Maturnanti

GIMNAZIJALCI:

Luka Bukša, Marija Buljanović, Ivona Burić, Ema Dragoslavić, Klaudio Festini, Marija Gligora, Antonio Kurlić, Laura Kustić
Ivana Maržić, Nikol Paladini Simona Rukavina, Klara Šanko, Karla Šćiran, Zara Šegota, Luna Šupraha, Roko Šupraha, Marin Zubović
Razrednica: Teuta Dragoslavić, prof.

UGOSTITELJI:

Ana Čemeljić, Lovro Festini, Ivan Horvat, Luka Horvat, Ivano Ivčić, Victoria Orsag, Ivano Paladini, Roko Rukavina, Lovre Šuljić
Razrednica: Daria Paro, prof.

gen. 2023. / 2024.